

Załącznik – Charakterystyka spraw objętych badaniami

1/ Sprawa sygn. II Kp 361/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Przemysławowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 14.10.2006 r. w mieście W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą stosując przemoc doprowadził Przemysława K. do stanu bezbronności, a następnie dokonał na jego szkodę zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego, pieniędzy i łańcuszka z krzyżykiem, łącznie mienia o wartości 1.880 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 16.10.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Przemysława W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną zarzucanego mu czynu, podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Wskazano ponadto, że podejrzany po dokonaniu czynu groził popełnieniem przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego, co wskazuje na występowanie uzasadnionej obawy popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu. Uznano także, iż przebywając na wolności podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na tok prowadzonego postępowania. Tym samym odwołano się na występowanie przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 10.11.2006 r. sygn. VII Kz 866/06 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem obrońcy podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajdują opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Uzasadnienie postanowienia jest niezwykle lakoniczne. Wbrew przywołanej w sentencji podstawie zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§ 1 pkt.2 k.p.k., sąd nie wskazał w uzasadnieniu motywów zastosowania tego przepisu. Ponadto w uzasadnieniu

orzeczenia nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

2/ Sprawa sygn. II Kp 371/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi P. podejrzanemu o to, że w sierpniu 2006 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą stosując przemoc oraz używając przedmiotu imitującego broń palną oraz metalowego tasaka groził Henrykowi K. pozbawieniem życia i okaleczeniem ciała, zmuszając do wydania kluczy i kodów dezaktywujących system alarmowy Marketu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 21.10.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i zgromadzone dokumenty, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego prowadzonego w tej sprawie postępowania. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną zarzucanego mu czynu, podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że chociaż podejrzany posiada czteroletnie dziecko, jednakże nie stanowi to podstawy do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Uzasadnienie postanowienia jest niezwykle lakoniczne. Wbrew przywołanej w sentencji podstawie zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§3 k.p.k., sąd nie wskazał w uzasadnieniu motywów zastosowania tego przepisu.

3/ Sprawa sygn. II Kp 372/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi K. podejrzanemu o to, że w sierpniu 2006 r. w miejscowości W. działając

wspólnie i w porozumieniu z inną osobą stosując przemoc w postaci bicia pięścią w twarz i tułów oraz używając przedmiotu imitującego broń palną oraz metalowego tasaka groził Henrykowi K. pozbawieniem życia i okaleczeniem ciała, zmuszając do wydania kluczy i kodów dezaktywujących system alarmowy Marketu, tj. o czyn z art. 282 k.k.

Postanowieniem z dnia 21.10.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i zgromadzonych dokumentów, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego prowadzonego postępowania. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną zarzucanego mu czynu, grozi wymierzenie podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się na występowanie przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k., uznając iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Uzasadnienie postanowienia jest niezwykle lakoniczne. Wbrew przywołanej w sentencji podstawie zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§ 3 k.p.k., sąd nie wskazał w uzasadnieniu motywów zastosowania tego przepisu. Ponadto w uzasadnieniu orzeczenia nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

4/ Sprawa sygn. II Kp 425/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tymoteuszowi G. podejrzanemu o to, że I w dniu 11.11.2006 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu Waldemara W., przez co naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 k.k. lub art. 157§1 k.k., tj. o czyn z art. 158§1 k.k., II że w dniu 11.11.2006 r. w miejscowości G. groził Waldemarowi W. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. oraz III, że w dniu 25.10.2006 r. w miejscowości G. dokonał wybicia szyb samochodu

marki VW Golf powodując straty w wysokości 300 zł. na szkodę Waldemara W., tj. o czyn z art. 288§1 k.k. Postanowieniem z dnia 14.11.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tymoteusza G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się jedynie do popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. III, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania świadków obecnych w miejscu zdarzenia, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, bowiem jego zachowanie w tej sprawie wykazuje elementy takiego utrudniania. Ponadto zważywszy na wypowiedzianie groźby karalnej zachodzi uzasadniona obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Tym samym przyjęto występowanie przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §3 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 01.12.2006 r. sygn. VII Kz 937/06 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje oparcie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

5/ Sprawa sygn. II Kp 426/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 11.11.2006 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając noża wziął udział w pobiciu Waldemara W., przez co naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 k.k. lub art. 157§1 k.k., tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 14.11.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania świadków obecnych na

miejscu zdarzenia, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, bowiem jego zachowanie w tej sprawie wykazuje elementy takiego utrudniania. Ponadto przyjęto, że z uwagi na ustawowe zagrożenie wynikające z sankcji art. 159 k.k., jak również uprzednią karalność podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się na występowanie przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka z art. 259§1 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajdują opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

6/ Sprawa sygn. II Kp 454/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Grzegorzowi P. podejrzanemu o to, że I w dniu 24.09.2006 r. w miejscowości K. na ul. Polnej umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki Toyota Corolla będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,2 promila alkoholu we krwi, spowodował wypadek uderzając w przydrożne drzewo, w wyniku czego uderzył w jadący z przeciwka motorower marki Huatian, na skutek czego pasażer tego pojazdu Tomasz B. doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 k.k., II że w dniu 24.09.2006 r. w miejscowości K. prowadził w ruchu lądowym samochód marki Toyota Corolla znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,2 promila alkoholu we krwi, tj. o czyn z art. 178a§1 k.k. Postanowieniem z dnia 24.11.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Grzegorza P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§2 k.p.k. w zw. z art. 257§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania zastrzegając, że środek ten ulegnie zmianie z chwilą złożenia nie później niż do dnia 29.11.2006 r. poręczenia majątkowego w kwocie 3.000 zł.. Sąd przyjął, iż choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznania świadka, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego z materiałem poglądom oraz badania krwi wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Przyjęto, że z uwagi

na zagrożenie ustawowe przestępstwa z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, która stanowi samodzielną przesłankę zastosowania tymczasowego aresztowania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania do czasu wpłaty przez podejrzanego wyznaczonego poręczenia majątkowego zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W dniu 27.11.2006 r. obrońca podejrzanego dokonał wpłaty 3.000 zł. tytułem poręczenia majątkowego, co skutkowało zwolnieniem podejrzanego z aresztu śledczego.

Podsumowując stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 12.01.2007 r. sygn. VII Kz 955/06 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem prokuratora postanowienie SR w Giżycku.

7/ Sprawa sygn. II Kp 541/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Wojciechowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 29.12.2006 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami używając noża wziął udział w pobiciu Łukasza M., powodując u wymienionego ranę kłutą pod pępkiem penetrującą do jamy brzusznej, dwóch ran kłutych w okolicy pachowej środkowej oraz rany kłutej okolicy łopatki lewej, przez co spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu realnie zagrażający jego życiu, tj. o czyn z art. 156§1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 30.12.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Wojciecha W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i pozostałych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Sąd podniósł, że czyn zarzucany podejrzanemu charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości z uwagi na to, iż godzi w istotne dobro prawne jakim jest zdrowie i życie człowieka. Pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu uznano, że zachodzi uzasadniona obawa utrudniania

przez niego postępowania, bowiem w toku prowadzonego postępowania konieczne jest wyjaśnienie udziału innych osób w tym zdarzeniu. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie wynikające z sankcji karnej art. 156§1 pkt. 2 k.k. przyjęto, że podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka z art. 259§1 k.p.k.

W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku. Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

8/ Sprawa sygn. II Kp 542/06 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adrianowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 29.12.2006 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając noża i uderzając szklaną butelką w głowę wziął udział w pobiciu Łukasza M. i Piotra K., w następstwie czego Łukasz M. doznał rany kłutej pod pępkiem penetrującą do jamy brzusznej, dwóch ran kłutych w okolicy pachowej środkowej oraz rany kłutej okolicy łopatki lewej, przez co spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu realnie zagrażający jego życiu, natomiast Piotr K. rany kłutej powierzchni uda lewego i narażony został na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia bądź ciężkiego uszkodzenia ciała, tj. o czyn z art. 159 k.k. w zb. z art. 158§ 2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 30.12.2006 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adriana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i pozostałych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Sąd podniósł, że czyn zarzucany podejrzanemu charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości z uwagi na to, iż godzi w istotne dobro prawne jakim jest zdrowie i życie człowieka. Pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu uznano, że zachodzi uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, bowiem w toku prowadzonego postępowania konieczne jest

wyjaśnienie udziału innych osób w tym zdarzeniu. Ponadto przyjęto, że podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, gdyż górna granica zagrożenia ustawowego wynosi 8 lat pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka z art. 259§1 k.p.k.

W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku. Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

9/ Sprawa sygn. II Kp 9/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Bartłomiejowi Z. podejrzanemu o to, że w dniu 29.12.2006 r. w miejscowości G. przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Andrzeja R., któremu następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odtwarzacz MP3 o wartości 300 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 06.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Bartłomieja Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to w świetle zebranych dowodów w postaci zeznania pokrzywdzonego oraz protokołu okazania zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 280§1 k.k., jak też ze względu na dotychczasową karalność podejrzanego, grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać pokrzywdzonego do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Jednocześnie wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby pozbawienia życia zachodzi uzasadniona obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania.

W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

10/ Sprawa sygn. II Kp 10/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi P. podejrzanemu o to, że w dniu 03.08.2006 r. w miejscowości A. po uprzednim wybiciu szyby w oknie domu dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 6.900 zł, na szkodę Jana J., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 05.01.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 1 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza opinia daktyloskopijna, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Sąd podniósł że z uwagi na prowadzenie przez podejrzanego włóczęgowskiego trybu życia i nie przebywanie w miejscu zamieszkania, zachodzi uzasadniona obawa ukrywania się podejrzanego. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie wynikające z sankcji karnej zarzucanego mu czynu oraz uwzględniając, iż dopuścił się go w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k. podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. uznając, że jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259§1 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

11/ Sprawa sygn. II Kp 14/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Patrykowi P. podejrzanemu o to, że w dniu 04.01.2007 r. w miejscowości W. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 164,28 gram , tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Postanowieniem z dnia 06.01.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Patryka P. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zagrożonego karą do 8 lat pozbawienia wolności, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę realnie grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Nadmienić należy, że postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 19.01.2007 r. sygn. VII Kz 48/07 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki były trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

12/ Sprawa sygn. II Kp 15/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Damianowi D. podejrzanemu o popełnienie III czynów zakwalifikowanych z art. 59 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegających na udzielaniu od listopada do 31.12.2006 r. w miejscowości W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej osobom dorosłym oraz małoletniemu środków psychotropowych w postaci amfetaminy oraz IV czynu polegającego na tym, że w dniu 02.01.2007 r. w miejscowości W. wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 164,28 gram , przygotowując je do udzielania innym osobom, tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Postanowieniem z dnia 06.01.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Damiana D. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od

zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to w świetle pozostałych zebranych dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia tych przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zagrożonego karą do 8 lat pozbawienia wolności oraz zbrodni z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę realnie grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstępianie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 26.01.2007 r. sygn. VII Kz 48/07 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki ocenić należy jako trafne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

13/ Sprawa sygn. II Kp 39/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi B. podejrzanemu o to, że I dnia 28.12.2006 r. w miejscowości G. po wyważeniu drzwi wejściowych wdarł się do mieszkania Krzysztofa M., tj. o czyn z art. 193 k.k. oraz, że II w dniu 28.12.2006 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Piotra C. przy użyciu siekiery, poprzez zadanie uderzeń skutkujących naruszeniem czynności narządu jego ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 17.01.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Sąd podniósł, że podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności z uwagi na zagrożenie karą do 8 lat pozbawienia wolności za czyn II. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania prowadzonego postępowania, poprzez wpływanie na treść zeznań pokrzywdzonego, który zamieszkuje wspólnie z podejrzanym. Tym samym odwołano się na występowanie przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §3 k.p.k.

uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, to zauważyć należy, iż sąd w uzasadnieniu opisał występowanie w tej sprawie przesłanki tymczasowego aresztowania z art. 258§2 k.p.k., zaś w sentencji wskazał art. 258§3 k.p.k.

14/ Sprawa sygn. II Kp 120/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Grzegorzowi K. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 23.12.2006 r. do dnia 21.02.2007 r. w miejscowości P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Barbarą K. i córką Sabiną K. tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.02.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Grzegorza K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzania przez podejrzanego groźby karalnej istnieje obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania prowadzonego postępowania, poprzez wpływanie na treść zeznań pokrzywdzonych, które zamieszkują wspólnie z podejrzanym. Sąd podniósł, że podejrzany odbywał już karę pozbawienia wolności za czyn z art. 207§1 k.k. Tym samym odwołano się na występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3 k.p.k. uznając iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania.

15/ Sprawa sygn. II Kp 199/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi D. podejrzanemu o to, że I w dniu 30.03.2007 r. w miejscowości W. wbrew przepisom

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 550 gram , haszyszu o wadze 550 gram i tabletek ekstazy wartości 150 zł., w ten sposób iż środki te przewoził samochodem marki Volkswagen Golf w celu ich przekazania innym osobom, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz II, że w dniu 30.03.2007 r. w miejscowości W. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki psychotropowe w postaci tabletek Clozepamum oraz około ml metadonu i substancje psychotropową w postaci 10 gram haszyszu, tj. o czyn z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Postanowieniem z dnia 31.03.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt.1 i 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza wyjaśnień innego podejrzanego i protokołu przeszukania samochodu, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania przez niego postępowania, polegająca na nakłanianiu świadka i drugiego podejrzanego do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień, które byłyby dla podejrzanego korzystne. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną czynu I, podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Wskazać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach izolacyjnego środka zapobiegawczego. Jednakże sąd niezasadnie przywołał w sentencji tego orzeczenia jako podstawę tymczasowego aresztowania art. 258§ 1 pkt.1 k.p.k., która w niniejszej sprawie nie zaistniała. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania.

16/ Sprawa sygn. II Kp 228/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jackowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 15.04.2007 r. w miejscowości H. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy oraz grożąc pobiciem usiłował dopuścić się rozboju na osobie Pawła S., żądając wydania posiadanych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jacka S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznania pokrzywdzonego i innego świadka oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Przyjęto, że wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to w złożonych wyjaśnieniach zasłaniając się niepamięcią umniejszał swój udział w zdarzeniu. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

17/ Sprawa sygn. II Kp 229/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi R. podejrzanemu o to, że I w dniu 15.04.2007 r. w miejscowości H. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy oraz grożąc pobiciem usiłował się dopuścić rozboju na osobie Pawła S., żądając wydania posiadanych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. oraz, że II w dniu 15.04.2007 r. w miejscowości H. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą

zabrał w celu przywłaszczenia rower o wartości 300 zł. na szkodę Pawła S., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina R. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonego i innego świadka oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Przyjęto, że wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to w złożonych wyjaśnieniach zasłaniając się niepamięcią co wobec tego, iż nie wszyscy świadkowie zostali już przesłuchani powoduje obawę matactwa procesowego z jego strony. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy matactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu zaznaczono, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

18/ Sprawa sygn. II Kp 230/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Pawłowi R. podejrzanemu o to, że I w dniu 15.04.2007 r. w miejscowości H. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy oraz grożąc pobiciem usiłował się dopuścić rozboju na osobie Pawła S., żądając wydania posiadanych pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. oraz, że II w dniu 15.04.2007 r. w miejscowości H. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą zabrał w celu przywłaszczenia rower o wartości 300 zł. na szkodę Pawła S., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Pawła R. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2

oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonego i innego świadka oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Przyjęto, że wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to w złożonych wyjaśnieniach zasłaniając się niepamięcią co wobec tego, iż nie wszyscy świadkowie zostali już przesłuchani powoduje obawę matactwa procesowego z jego strony. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy matactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu podniesiono, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

19/ Sprawa sygn. II Kp 268/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jarosławowi K. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 17.03.2007 r. do dnia 08.05.2007 r. w miejscowości B. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Józefą K., zaś córkę Annę i syna Michała wyzywał słowami obelżywymi, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 10.05.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jarosława K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i jej dzieci, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę

pokrzywdzonej. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania prowadzonego postępowania, poprzez wpływanie na treść zeznań pokrzywdzonych i jej dzieci, którzy zamieszkują wspólnie z podejrzanym. Sąd podniósł, że podejrzany był już karany za czyn z art. 207§1 k.k., zaś obecnie przed SR toczy się kolejne postępowanie przeciwko podejrzanemu, także o czyn z art. 207§1 k.k. Tym samym odwołano się na występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3 k.p.k. uznając iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania.

20/ Sprawa sygn. II Kp 393/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adrianowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 07.07.2007 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości około 1.000 zł. na szkodę Jarosława S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 10.07.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adriana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Sąd uznał, że z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 278§1 k.k. w warunkach powrotu do przestępstwa, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa ucieczki lub ukrywania się podejrzanego, bowiem nie przebywa on w miejscu zameldowania i jest osobą bezdomną. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ucieczki lub ukrywania się podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu podniesiono, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania.

W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, lecz przyjęte przesłanki zastosowania tego środka nie były prawidłowe. Tymczasowe aresztowanie w przedmiotowej sprawie powinno zostać bowiem zastosowane jedynie w oparciu o art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. Przesłanki z art. 258§2 k.p.k. nie zachodziły, gdyż zagrożenie ustawowe czynu zarzucanego podejrzanemu wolności do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś zgodnie z tym przepisem zagrożenie orzeczeniem surowej kary zachodzi, gdy czyn zagrożony jest karą, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat pozbawienia wolności. Postanowienie sądu zawiera jednakże obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

21/ Sprawa sygn. II Kp 419/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi K. podejrzanemu o to, że I w dniu 08.07.2007 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami grożąc natychmiastowym użyciem przemocy dopuścił rozboju na osobie Dawida Z., dokonując następnie zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł. na jego szkodę, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz, że II w dniu 08.07.2007 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami grożąc natychmiastowym użyciem przemocy dopuścił rozboju na osobie Markowi Ż., dokonując następnie zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł. na jego szkodę, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 24.07.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynów z art. 280§1 k.k., jak też działanie podejrzanego w warunkach powrotu do przestępstwa, grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków do składania fałszywych zeznań albo w

inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Wskazano bowiem, iż z materiału dowodowego wynika, że podejrzany współdziałał z innymi osobami, które jeszcze nie zostały zatrzymane. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

22/ Sprawa sygn. II Kp 427/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi K. podejrzanemu o to, że I w dniu 25.07.2007 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim użyciu przemocy dopuścił się rozboju wobec Dawida J., po czym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 110 zł, oraz dokumentów w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego pojazdu, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§1 k.k. oraz II, że w dniu 25.07.2007 r. w miejscowości G. umyślnie dokonał uszkodzenia samochodu marki Ford Escort powodując straty w wysokości 1.400 zł. na szkodę Dawida J., tj. o czyn z art. 288§1 k.k. Postanowieniem z dnia 28.07.2007 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza wyjaśnień innych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania przez niego postępowania, polegająca na nakłanianiu świadków i pozostałych podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień. Zwłaszcza, iż pozostali podejrzani obciążyli go w złożonych wyjaśnieniach opisując jego udział w tych przestępstwach. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną czynu I, podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art.

258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach izolacyjnego środka zapobiegawczego. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

23/ Sprawa sygn. II Kp 524/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi C. podejrzanemu o to, że w dniu 16.09.2007 r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił rozboju na osobie Patryka S., dokonując następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.200 zł. na jego szkodę, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 19.09.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała C. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznania pokrzywdzonego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Wskazano bowiem, iż z materiału dowodowego wynika, że podejrzany współdziałał z innymi osobami, które jeszcze nie zostały zatrzymane. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

24/ Sprawa sygn. II Kp 532/07 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi B. podejrzanemu o to, że w dniu 16.09.2007 r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił rozboju na osobie Patryka S., dokonując następnie zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.200 zł. na jego szkodę, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 21.09.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Wojciecha N. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznania pokrzywdzonego i wyjaśnień innych podejrzanych zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności przekraczającej 8 lat. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki za prawidłowe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

25/ Sprawa sygn. II Kp 648/08 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi I. podejrzanemu o to, że I w nocy 11.11.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim wybiciu szyby do baru dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał kradzieży mienia o łącznej wartości 1.000 zł, na szkodę Haliny S., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. oraz że II w nocy 11.11.2008 r. w miejscowości G. bijąc Mirosława M. pięściami i kopiąc po nogami oraz uderzając metalowym przedmiotem spowodował u wymienionego obrażenia ciała skutkujące długotrwałą chorobą realnie zagrażającą jego życiu, tj. o czyn z art. 156§1pkt. 2 k.k. Postanowieniem z dnia 13.11.2008 r. SR w Giżycku

na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tomasza I. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych oraz wyjaśnień innych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną obu zarzucanych mu czynów, podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach izolacyjnego środka zapobiegawczego. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

26/ Sprawa sygn. II Kp 694/08 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Zdzisławowi T. podejrzanemu o to, że I w bliżej nieustalonym czasie w okresie od lata 2006 r. do stycznia 2008 r. w miejscowości M. działając czynem ciągłym wielokrotnie doprowadził małoletnią poniżej 15 lat Adrianę K. do poddania się innym czynnościom seksualnych, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. II, że w bliżej nieustalonym czasie w okresie letnim 2006 r. w miejscowości M. przykładając ostre narzędzie do pleców małoletniej poniżej 15 lat Adriany K. groził jej i zmuszał w ten sposób do oglądania gazet pornograficznych, prezentując treści pornograficzne, tj. o czyn z art. 191§1 k.k. w zb. z art. 202§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. III, że w bliżej nieustalonym czasie w lecie 2006 r. w miejscowości M. działając czynem ciągłym wielokrotnie doprowadził małoletnią poniżej 15 lat Patrycję L. do poddania się innym czynnościom seksualnych, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. IV, że w bliżej nieustalonym czasie w wakacje 2008 r. w miejscowości M. działając czynem ciągłym wielokrotnie doprowadził małoletnią poniżej 15 lat Magdalenę K. do poddania się innym czynnościom seksualnych, tj. o czyn z art. 200§1 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. V, że w bliżej nieustalonym czasie we wrześniu 2008 r. w miejscowości M. doprowadził małoletnią poniżej 15 lat Annę B. do poddania się innym czynnościom seksualnych, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. oraz VI, że w bliżej nieustalonym czasie w czerwcu 2008 r. w miejscowości M. doprowadzi małoletnią poniżej 15 lat Natalię K. do poddania się innym czynnościom seksualnych, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. Postanowieniem z dnia 05.12.2008 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Zdzisława T. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania małoletnich pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania poprzez bezprawne wpływanie na zeznania małoletnich świadków, zamieszkujących w pobliżu miejsca zamieszkania podejrzanego. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną czynów z art. 200§1 k.k., podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono również, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

27/ Sprawa sygn. II Kp 695/08 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi B. podejrzanemu o to, że I w dniu 01.12.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym z nieletnim używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Reginy P., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia torebki z zawartością pieniędzy, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart bankomatowych oraz telefonu komórkowego, łącznie mienia o wartości 520 zł. na szkodę wymienionej, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§5 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., oraz II, że w dniu 30.11.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po

uprzednim wyszarpięciu z ramienia torebki damskiej oraz torby podręcznej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odtwarzacza MP3, kosmetyków, odzieży, portfela z pieniędzmi oraz dowodem osobistym i prawem jazdy, a nadto telefonu komórkowego, łącznie mienia o wartości 745 zł. na szkodę Wiesławy J. , tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 05.12.2008 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Adama B. na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także z uwagi na treść zeznania pokrzywdzonego i świadków oraz wyjaśnień drugiego podejrzanego, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.k., bowiem czyn z art. 280§1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 12 lat. Zdaniem sądu surowość kary może skłaniać podejrzanego do podejmowania działań zmierzających do bezprawnego zakłócania toku procesu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania, zaś w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

28/ Sprawa sygn. II Kp 696/08 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Przemysławowi K. podejrzanemu o to, że I w dniu 01.12.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym z nieletnim używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Reginy P., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia torebki z zawartością pieniędzy, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart bankomatowych oraz telefonu komórkowego, łącznie mienia o wartości 520 zł. na szkodę wymienionej , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§5 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., oraz II, że w dniu 30.11.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim wyszarpięciu z ramienia torebki damskiej oraz torby podręcznej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odtwarzacza MP3, kosmetyków, odzieży, portfela z pieniędzmi oraz dowodem osobistym i prawem jazdy, a nadto telefonu

komórkowego, łącznie mienia o wartości 745 zł. na szkodę Wiesławy J. , tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 05.12.2008 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Przemysława K. na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także z uwagi na treść zeznania pokrzywdzonego i świadków oraz wyjaśnień drugiego podejrzanego, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.k., bowiem czyn z art. 280§1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 12 lat. Zdaniem sądu surowość kary może skłaniać podejrzanego do podejmowania działań zmierzających do bezprawnego zakłócania toku procesu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania, zaś w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

29/ Sprawa sygn. II Kp 1/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi G. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 01 do 11.10.2008 r. w miejscowości W. działając czynem ciągłym po uprzednim włamaniu do pomieszczenia gospodarczego dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 2.210 zł, na szkodę Józefa M., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 08.01.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Tomasza G. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na treść zeznań świadków, protokołów zatrzymania rzeczy i przeszukania, a także wyjaśnień podejrzanego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu Tomaszowi G. czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż pomimo zastosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego nie stawia się we właściwej jednostce policyjnej oraz nie przebywa w miejscu zamieszkania, a nadto nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. W uzasadnieniu sąd

podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Podejrzany Tomasz G. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym w dniu 03.07.2009 r., zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem asesora Prokuratury z dnia 16.07.2009 r. sygn. 2 Ds. 681/09.

30/ Sprawa sygn. II Kp 19/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 30.12.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z osobą nieletnią przy zastosowaniu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Kazimierza K., któremu zabrał w celu przywłaszczenia mienie o wartości 250 zł., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne odpowiadając w warunkach z art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 15.01.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Marcina G. na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu czynów, to także z uwagi na treść zeznania pokrzywdzonego, a także nieletniego współsprawcy, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§2 k.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania, zaś w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

31/ Sprawa sygn. II Kp 25/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Robertowi Z. podejrzanemu o to, że w nocy 11.11.2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim wybiciu szyby do baru dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.000 zł, na szkodę Haliny S., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 20.01.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Roberta Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi m. in. na treść wyjaśnień podejrzanego i pozostałych podejrzanych zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconego podejrzanemu Robertowi Z. czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k.,_Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 09.02.2009 r. sygn. 1 Ds. 1168/08.

32/ Sprawa sygn. II Kp 41/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi Sz. podejrzanemu o to, że I. w dniu 04.08.2008 r. w miejscowości G. w celu wywarcia wpływu na świadka Karola B. w toczącej się sprawie przed SR w Ełku sygn. II K 99/08, groził mu pobiciem w związku ze złożonymi przez niego obciążającymi zeznaniami, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz, że II w czasie i w miejscu jak w punkcie I znieważył Karola B. wyzywając go słowami obraźliwymi, tj. o czyn z art. 216§1 k.k. Postanowieniem z dnia

02.02.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza Sz. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął (bez odwoływania się do poszczególnych dowodów), że materiał dowodowy wskazuje, iż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Sąd wskazał, że podejrzany od dłuższego czasu nie odbiera kierowanej do niego korespondencji i uporczywie nie stawia się na wezwania, przez co uniemożliwia wykonanie z jego udziałem czynności procesowych. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż wprawdzie zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie podnieść należy, iż nie wskazano w uzasadnieniu orzeczenia czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Ponadto wskazać należy, iż w kwalifikacji prawnej czynu I niezasadnie zastosowano przepis art. 11§2 k.k. Tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 28.04.2009 r. sygn. 1 Ds. 333/09.

33/ Sprawa sygn. II Kp 73/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi K. podejrzanemu o , że w dniu 15.02.2009 r. w miejscowości W. w celu utrzymania się w posiadaniu wcześniej zabranych pieniędzy w kwocie 35 zł. na szkodę Jana H. użył wobec niego przemocy, tj. o czyn z art. 281 k.k. Postanowieniem z dnia 18.02.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i naoczego świadka, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania poprzez bezprawne wpływanie na zeznania świadków, gdyż podejrzany uprzednio już w tej sprawie podjął taką próbę wobec ekspedientki sklepu. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną czynu z art. 281 k.k. , podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż z uwagi na odbywanie przez podejrzanego kary pozbawienia wolności za

podobne przestępstwa, kwalifikacja prawna czynu powinna zostać uzupełniona o działanie w warunkach art. 64§1 k.k. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k., uznając iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 27.02.2009 r. sygn. VII Kz 86/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejznanego postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy za zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące odstępianie od tymczasowego aresztowania.

34/ Sprawa sygn. II Kp 74/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi T. podejznanemu o dokonanie VI czynów z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., polegających na popełnieniu w okresie od stycznia 2009 r. do 08.02.2009 r. szeregu kradzieży z włamaniem , przy czym zarzucanych mu czynów dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne. Postanowieniem z dnia 18.02.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejznanego Rafała T. na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to z uwagi na treść zeznań świadków, a także wyjaśnień pozostałych podejzanych, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejznanemu Rafałowi T. czynów. Podejznanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k., zaś zakład karny opuścił w grudniu 2006 r. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą

okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k., obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

35/ Sprawa sygn. II Kp 79/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi K. podejrzanemu o to, że w nocy 28.01.2009 r. w miejscowości B. po uprzednim wybiciu szyby w oknie wystawowym sklepu dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.909,95 zł, na szkodę Spółdzielni GSSCh, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.02.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała K. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na treść zeznań świadków – funkcjonariuszy policji dokonujących zatrzymania podejrzanego, a także wyjaśnień podejrzanego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu Rafałowi K. czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż pomimo zastosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci poręczenia majątkowego, bez zgody organów ścigania opuścił miejsce zamieszkania i nie jest znane aktualne miejsce jego pobytu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

36/ Sprawa sygn. II Kp 85/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi Ł. podejrzanemu o to, że I w dniu 16.02.2009 r. w miejscowości W. groził uszkodzeniem ciała i pozbawieniem życia żonie Waławie Ł., zaś groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k., II że w dniu 17.02.2009 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Waławie Ł., zaś groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k., III że w dniu 19.02.2009 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Waławie Ł., zaś groźba

ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k., IV że w okresie od 16 – 19.02.2009 r. w miejscowości W. działając czynem ciągłym znieważał słowami wulgarnymi żonę Waclawę Ł., tj. o czyn z art. 216§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz V że w dniu 19.02.2009 r. w miejscowości W. naruszył nietykalność cielesną żony Waclawy Ł., tj. o czyn z art. 217§1 k.k. Postanowieniem z dnia 20.02.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra Ł. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej, dzieci pokrzywdzonej i wyjaśnień podejrzanego oraz dokumentów z interwencji policyjnych) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaznaczono, że z uwagi na wcześniejsze skazanie podejrzanego za czyny z art. 207§1 k.k. oraz z art. 245 k.k. oraz wypowiedanie przez podejrzanego gróźb karalnych wobec zamieszkującej z nim żony istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na jej szkodę. Sąd podniósł że zachodzi podstawa do zastosowania przesłanki z art. 258§3 k.p.k., gdyż dotychczas stosowane środki stosowane wobec podejrzanego okazały się bezskuteczne i jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś podstawy zastosowania tego środka zapobiegawczego wskazano prawidłowo. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże sąd nie rozważył w tym orzeczeniu czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. Nadmienić należy, iż postanowieniem prokuratora z dnia 25.02.2009 r. sygn. 2 Ds. 126/09 tymczasowe aresztowanie wobec podejrzanego Piotra Ł. zostało uchylone, wobec wprowadzenia wobec wymienionego do wykonania kary pozbawienia wolności.

37/ Sprawa sygn. II Kp 87/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Zdzisławowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 20.02.2009 r. w miejscowości J. działając z zamiarem spowodowania ciężkiego uszkodzenia ciała pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu u Michała G. zadał mu uderzenie nożem w szyję, czym spowodował u wymienionego obrażenia ciała w postaci rany ciętej szyi po lewej stronie o długości ponad 10 cm z

uszkodzeniem mięśni, naruszających czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 24.02.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Zdzisława G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i innych świadków oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Ponadto w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania zamieszkujących wspólnie z nim świadków. Zważywszy również na ustawowe zagrożenie sankcją karną wynikającą z art. 156§1 pkt. 2 k.k., podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 i 3k.p.k., uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajdują opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

38/ Sprawa sygn. II Kp 121/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Ryszardowi J. podejrzanemu o to, że I w dniu 24.12.2008 r. w miejscowości G. groził trzymając w ręce nóż pozbawieniem życia konkubinie Annie P., i jej dzieciom Anicie P. i Aleksandrze J., czym wzbudził w zagrożonych uzasadnioną obawę spełnienia tych gróźb, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. oraz, że II w okresie od 24.12.2008 r. do dnia 11.03.2009 r. znęcał się psychicznie nad konkubiną Anną P., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.03.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Ryszarda J. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się

do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i jej dzieci, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki z art. 258§ 3k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania wobec podejrzanego w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi, który w zupełności zabezpieczyłby prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania.

39/ Sprawa sygn. II Kp 122/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Markowi S. podejrzanemu o to, że I w bliżej nieustalonym okresie od 2009 r. do dnia 11.03.2009 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Iwoną S. oraz pasierbem Przemysławem S., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. oraz, że II w dniu 11.03.2009 r. w miejscowości G. groził trzymając w ręce nóż pozbawieniem życia Marcie S., czym wzbudził w niej uzasadnioną obawę spełnienia tych gróźb, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.03.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Ryszarda J. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu

czynów. Sąd podniósł, że wobec wypowiedziania przez podejrzanego groźby karalnej istnieje obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Ponadto w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania pokrzywdzonych, którzy zamieszkują wspólnie z podejrzanym. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 i § 3k.p.k., uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania wobec podejrzanego w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi, który w zupełności zabezpieczyłby prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania.

40/ Sprawa sygn. II Kp 143/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi B. podejrzanemu o to, że w dniu 29.03.2009 r. w miejscowości G. po uprzednim wybicciu szyby dostał się do wnętrza domu mieszkalnego skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 30 zł. na szkodę Hanny H., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 1 roku kary pozbawienia wolności, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 31.03.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku zastosował wobec podejrzanego Adama B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego że podejrzany przyznał się jedynie do wybiccia szyby, protokół oględzin przestępstwa i zeznania funkcjonariusza Policji wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego czynu. Uwzględniając ustawowe zagrożenie i wcześniejszą karalność sąd

przyjął, że podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k., dlatego też stosując tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy uznał, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy prawidłowo zabezpieczy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 30.04.2009 r. sygn. VII Kz 214/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku sygn. II Kp 143/09 uznając, że zachodzą jedynie okoliczności do zastosowania tymczasowego aresztowania ujęte w art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano z jakich przyczyn sąd uznał że zachodzi obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego. Ponadto w uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego, czy zachodzą okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujące odstępianie od tymczasowego aresztowania.

41/ Sprawa sygn. II Kp 151/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jerzemu K. podejrzanemu o to, że w okresie od czerwca 2006 r. do dnia 01.04.2009 r. w miejscowości R. znęcał się psychicznie nad żoną Danutą K. i córką Klaudią K. oraz znęcał się fizycznie i psychicznie nad synem Adrianem K., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 03.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jerzego K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Zakwestionowano jednakże zasadność przedstawionego podejrzanemu zarzutu w postaci fizycznego znęcania się nad synem, gdyż z materiału dowodowego wynika w istocie jedno tego typu zdarzenie z dnia 01.04.2009 r. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Ponadto w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania pokrzywdzonych, którzy zamieszkują wspólnie z podejrzanym. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 i § 3 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego

aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy.

Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 24.04.2009 r. sygn. VII Kz 206/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania wobec podejrzanego w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi, który w zupełności zabezpieczyłby prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania.

42/ Sprawa sygn. II Kp 153/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi P. podejrzanemu o to, że I w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Macieja B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k., II że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Pawła S., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 700 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k., oraz III że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Bartłomieja Ś., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego, karty bankomatowej i pieniędzy w kwocie 4 zł., łącznie mienia o wartości 204 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§1i5 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 06.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie

prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynów z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków lub podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Z ustaleń wynika bowiem, iż poza podejrzanym w popełnieniu przestępstw brały udział także inne osoby, czemu podejrzany zaprzeczył w swoich wyjaśnieniach. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli prawidłowo zabezpieczyć tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 24.04.2009 r. sygn. VII Kz 202/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

43/ Sprawa sygn. II Kp 154/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi P. podejrzanemu o to, że I w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Macieja B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Pawła S., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 700 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. oraz III, że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Bartłomieja Ś., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego, karty bankomatowej i pieniędzy w kwocie 4 zł., łącznie mienia o wartości 204 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§1i5 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 06.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zebranych

dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynów z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków lub podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Z ustaleń wynika bowiem, iż poza podejrzanym w popełnieniu przestępstw brały udział także inne osoby, czemu zaprzeczył podejrzany w swoich wyjaśnieniach. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 24.04.2009 r. sygn. VII Kz 201/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

44/ Sprawa sygn. II Kp 155/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi O. podejrzanemu o to, że I w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Macieja B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k., II że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Pawła S., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 700 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k., oraz III że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Bartłomieja Ś., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego, karty bankomatowej i pieniędzy w kwocie 4 zł., łącznie mienia o wartości 204 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§1i5 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 06.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego

Krzysztofa O. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenia dopuszczenia się czynów z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków lub podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Z ustaleń wynika bowiem, iż poza podejrzanym w popełnieniu przestępstw brały udział także inne osoby, czemu zaprzeczył podejrzany w swoich wyjaśnieniach. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary.

W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 24.04.2009 r. sygn. VII Kz 200/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

45/ Sprawa sygn. II Kp 156/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi O. podejrzanemu o to, że I w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Macieja B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 300 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k., II że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Pawła S., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 700 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k., III że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Bartłomieja Ś., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego, karty bankomatowej i pieniędzy w kwocie 4 zł.,

łącznie mienia o wartości 204 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 278§1i5 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz IV że w dniu 03.04.2009 r. w miejscowości G. grożąc nożem Bartłomiejowi Ś. świadkowi i pokrzywdzonemu w sprawie napadu rabunkowego działał w celu wywarcia wpływu na tego świadka, tj. o czyn z art. 245 k.k. Postanowieniem z dnia 06.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja O. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynów z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto sąd uznał, że podejrzany może nakłaniać świadków lub podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. Z ustaleń wynika bowiem, iż poza podejrzanym w popełnieniu przestępstw brały udział także inne osoby, czemu zaprzeczył podejrzany w swoich wyjaśnieniach. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 24.04.2009 r. sygn. VII Kz 199/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadmienić należy, iż w przedmiotowej sprawie w zakresie zarzutu z pkt. IV zaistniała ponadto przesłanka tymczasowego aresztowania opisana w art. 258§3 k.p.k.

46/ Sprawa sygn. II Kp 179/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi D. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 15.11.2006 r. do 15.02.2008 r. w miejscowości S. działając w celu uszczuplenia zaspokożenia swojego wierzyciela Mazurskiego Banku Spółdzielczego dochodzącego należności w wysokości 18.138 zł. oraz w celu udaremnienia zaspokożenia swojego wierzyciela w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego zbył

powierzone mu mienie stanowiące własność w/w banku czym działał na jego szkodę, tj. o czyn z art. 300§2 k.k. w zb. z art. 284§2 k.k. zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 22.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adama D. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu (jednakże nie przedstawił dowodów o tym świadczących). Ustalono, że postępowanie przygotowawcze nie może być kontynuowane, gdyż podejrzany nie stawia się na prawidłowo doręczone mu wezwania i nie przebywa pod wskazanym adresem zamieszkania. Sąd przyjął, że w tych warunkach istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, wobec czego jedynym środkiem zapobiegawczym warunkującym prawidłowe zabezpieczenie toku tego postępowania jest tymczasowe aresztowanie. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. W uzasadnieniu sąd nie odniósł się także, czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. uzasadniające odstępianie od tymczasowego aresztowania.

Podejrzany Adam D. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku z dnia 02.06.2009 r. sygn. 1 Ds. 193/08.

47/ Sprawa sygn. II Kp 190/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mieczysławowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 13.02.2009 r. w miejscowości R. spowodował u Beaty O. uszkodzenie jej ciała, w postaci naruszenia czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., II że dnia 17.02.2009 r. w miejscowości R. dokonał przywłaszczenia dowodów osobistych na szkodę Aliny B. i Mariusza B., tj. o czyn z art. 275§1 k.k., III że dnia 21.04.2009 r. w miejscowości R. po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach balkonowych mieszkania dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 1.750 zł. na szkodę Jolanty P., przy czym

zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne , tj. o czyn z art. 279 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz IV że dnia 21.04.2009 r. w miejscowości R. dokonał kradzieży telefonu komórkowego o wartości 450 zł. na szkodę Moniki G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne , tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.04.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mieczysława S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż poza tym, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu z art. 279§1 k.k., jak też dotychczasową karalność podejrzanego i działanie w warunkach powrotu do przestępstwa po opuszczeniu w styczniu 2009 r. zakładu karnego, grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 15.05.2009 r. sygn. VII Kz 239/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

48/ Sprawa sygn. II Kp 209/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi B. podejrzanemu o popełnienie VI czynów kwalifikowanych z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. polegających na wyłudzeniu w 2005 r. w miejscowości W. kredytów w łącznej kwocie około 39.000 zł. oraz II czynów z art. 271§1 k.k. polegających na zaistniałych w 2005 r. w miejscowości W. poświadczaniu nieprawdy w wystawionych zaświadczeniach o zatrudnieniu. Postanowieniem z dnia 06.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tomasza B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle dokumentacji kredytowej, zeznań świadków i

wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia większości zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Z uwagi na zagrożenie ustawowe czynów kwalifikowanych z art. 286§1 k.k., jak również wielość zarzutów grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto wskazano, iż w toku prowadzonego w tej sprawie postępowania od przeszło półtora roku podejrzany ukrywał się przed organami ścigania i został zatrzymany na podstawie listu gończego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego i grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w uzasadnieniu nie wskazano, czy w sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

49/ Sprawa sygn. II Kp 231/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Armanowi G. podejrzanemu o to, że I w okresie od 10.12. 2008 r. do 13.05.2009 r. w miejscowości G. oraz na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wspólnie z inną osobą założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, tj. o czyn z art. 258§3 k.k. , II że w okresie jak w pkt. I kierując zorganizowaną grupą przestępczą uczynił sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, odkażając nie będąc do tego uprawnionym skażony alkohol w ilości nie mniejszej niż 18.130 litrów, tj., o czyn z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k., oraz III że w miejscu i czasie jak w pkt. I działając czynem ciągłym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sprzedając odkażony alkohol etylowy w ilości nie mniejszej niż 18.130 litrów spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnych z tytułu podatków w wysokości nie mniejszej niż 899.248 zł., tj. o czyn z art. 73a§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt. 1 i 2 k.k.s. Postanowieniem z dnia 15.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Armana G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od

zatrzymania. Sąd przyjął, iż poza tym, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Sąd argumentował, iż pomimo przyznania się podejrzanego do popełnienia zarzucanych mu czynów, to jednakże z uwagi na odmiennosc jego wyjaśnień od pozostałych dowodów zachodzi prawdopodobieństwo matactwa procesowego z jego strony. Z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu I podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k., co z kolei rodzi uzasadnioną obawę, że podejrzany może ukrywać się, a nawet opuścić kraj. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrycia się podejrzanego i matactwa procesowego z jego strony oraz realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstępnie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 05.06.2009 r. sygn. VII Kz 279/09 utrzymano w mocy postanowienie SR w Giżycku zaskarżone zażaleniem obrońcy podejrzanego, uznając iż zachodzą podstawy do zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także w jego uzasadnieniu wyjaśniono dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie innego środka zapobiegawczego.

50/ Sprawa sygn. II Kp 232/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi N. podejrzanemu o to, że I w okresie od 10.12. 2008 r. do 13.05.2009 r. w miejscowości G. wspólnie z inną osobą brał udział w zorganizowanej przez inne osoby grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych, tj. o czyn z art. 258§1 k.k. , II że w okresie jak w pkt. I biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej uczynił sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, odkażając nie będąc do tego uprawnionym skażony alkohol w ilości nie mniejszej niż 18.130 litrów, tj. o czyn z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 15.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza N. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż poza tym, że podejrzany przyznał się do popełnienia

zarzucanych mu czynów, to również w świetle pozostałych zebranych dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Sąd argumentował, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów to jednakże z uwagi na odmiennosc jego wyjaśnień od pozostałych dowodów zachodzi uzasadniona obawa mactwa procesowego z jego strony, poprzez nakłanianie do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień bądź też innego bezprawnego utrudniania prawidłowego tok postępowania. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także w jego uzasadnieniu wyjaśniono dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie innego środka zapobiegawczego.

51/ Sprawa sygn. II Kp 236/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Januszowi M. podejrzanemu o to, że I w maju 2009 r. w miejscowości G. posiadał wbrew przepisom ustawy broń palną samodzielną w postaci pistoletu maszynowego ze składaną kolbą oraz 61 sztukami amunicji ostrej pistoletowej, tj. o czyn z art. 263§2 k.k. oraz II, że w dniu 14.05.2009 r. w miejscowości G. posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość środków odurzających i psychotropowych w postaci 0,97 gram marihuany oraz 57,26 gram amfetaminy, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Postanowieniem z dnia 15.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Janusza M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd argumentował, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to również pozostałe dowody wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na to, że podejrzany nie wykazał w złożonych wyjaśnieniach źródła pochodzenia broni palnej i narkotyków, zachodzi uzasadniona obawa mactwa procesowego z jego strony, w postaci nakłaniania świadków do składania fałszywych zeznań lub innego bezprawnego utrudniania postępowania. Z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu I podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k., zwłaszcza iż był w przeszłości karany sądownie. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony

podejrzanego i grożącą mu surową karę pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, a jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadmienić należy, iż prawomocnym wyrokiem SR w Giżycku z dnia 09.11.2009 r. sygn. II K 213/09 oskarżony Janusz M. został skazany za oba zarzucane mu czyny na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. 52/ Sprawa sygn. II Kp 252/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krystianowi W. podejrzanemu o to, że I w dniu 19.05.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nieletnią przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem, oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Zofii K., której zabrał w celu przywłaszczenia mienie o wartości 107 zł. , tj. o czyn z art. 280§2 k.k. II, że w dniu 19.05.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nieletnią przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem, oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Kazimierza K., któremu zabrał w celu przywłaszczenia mienie o wartości 400zł. , tj. o czyn z art. 280§2 k.k. oraz III, że w dniu 24.03.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nieletnią przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Czesławy F., której zabrał w celu przywłaszczenia mienie o wartości 123 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 21.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Krystiana W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zebranych dowodów w tym częściowo wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na uzasadnione podejrzenia popełnienia zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k., co z kolei rodzi uzasadnioną obawę jego ucieczki lub ukrywania się. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrycia się podejrzanego i realnie grożąca mu surową karę. Ponadto

sąd uznał, że podejrzany zamieszkując z osobą nieletnią z którą działał wspólnie i w porozumieniu, może nakłaniać tego świadka do składania fałszywych zeznań albo w inny sposób bezprawnie utrudniać prowadzenie postępowania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

53/ Sprawa sygn. II Kp 257/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Franciszkowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 24.09.2009 r. w miejscowości W. działając czynem ciągłym poprzez zerwanie kłódki włamał się do barakowozu a następnie do budynku skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie o wartości 120 zł. oraz usiłował dokonać kradzieży mienia o wartości 500 zł. na szkodę Przedsiębiorstwa Budowlanego w W., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 26.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Franciszka S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany w złożonych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to analiza całości materiału dowodowego wskazuje na to, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Został zatrzymany na gorącym uczynku i naoczni świadkowie zaobserwowali jak podejrzany wychodzi z budynku po wybiciu szyby. Z uwagi na działanie podejrzanego w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto podejrzany jest osobą bezdomną, bez stałego miejsca zamieszkania co rodzi obawę jego ukrywania się. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku

postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Z tych też powodów stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże brak jest wskazania czy zachodzą w tej sprawie okoliczności ujęte w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Postanowieniem z dnia 29.05.2013 r. sygn. 2 Ds. 453/09 prokurator Prokuratury Rejonowej w Giżycku uchylił tymczasowe aresztowania w tej sprawie, z uwagi na wprowadzenie wobec podejrzanego do wykonania kary pozbawienia wolności.

54/ Sprawa sygn. II Kp 264/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jarosławowi J. podejrzanemu o popełnienie IX czynów kwalifikowanych z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11§2 kk oraz X czynu z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 kk . Postanowieniem z dnia 28.05.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jarosława J.. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle dokumentacji bankowej i finansowej, zeznań świadków i wyjaśnień pozostałych podejrzanych, jak też złożonych wyjaśnień przez podejrzanego, który częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na zagrożenie ustawowe jednego z czynów kwalifikowanego z art. 286§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto zdaniem sądu podejrzany pozostając na wolności może w bezprawny sposób wpływać na bieg postępowania, w tym nakłaniać świadków i innych podejrzanych do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 19.06.2009 r. sygn. VII Kz 316/09 zmieniono zaskarżone postanowienie, w ten sposób że uchylenie tymczasowego aresztowania uzależniono od złożenia poręczenia majątkowego w kwocie 15.000 zł.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

55/ Sprawa sygn. II Kp 296/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 15.06.2009 r. w miejscowości G. posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość środków psychotropowych w postaci 956,55 gram amfetaminy, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Postanowieniem z dnia 17.06.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd argumentował, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to również pozostałe dowody wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Z uwagi na to, że podejrzany wyjawiał w złożonych wyjaśnieniach zupełnie niewiarygodne źródło pochodzenia narkotyków, zachodzi uzasadniona obawa mactwa procesowego z jego strony, w postaci nakłaniania świadków do składania fałszywych zeznań lub innego bezprawnego utrudniania postępowania. Ponadto wskazano, iż podejrzany nie potrafi wskazać miejsca swojego stałego pobytu, co uzasadnia obawę jego ukrywania się. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego i obawę jego ukrywania się. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, a jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 10.07.2009 r. sygn. VII Kz 358/09 utrzymano w mocy zaskarżone zażaleniem podejrzanego postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

56/ Sprawa sygn. II Kp 319/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jarosławowi K. podejrzanemu o to że w okresie od 01.02.2009 r. do dnia 28.06.2009 r. w miejscowości B. znęcał się psychicznie nad żoną Józefą K., przy czym zarzucanego mu

czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 30.06.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jarosława K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje realna obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania prowadzonego postępowania, poprzez wpływanie na treść zeznań pokrzywdzonej i dzieci przesłuchanych w charakterze świadków, którzy zamieszkują wspólnie z podejrzanym. Sąd podniósł, że podejrzany odbywał już karę pozbawienia wolności za czyn z art. 207§1 k.k., za który to występki był skazywany już czterokrotnie. Zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Tym samym odwołano się na występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz 3k.p.k. uznając iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie należy uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wskazano czy zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania.

57/ Sprawa sygn. II Kp 355/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi K. podejrzanemu o to, że I w dniu 21.06.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Tomasza N., któremu zabrano w celu przywłaszczenia portfel z pieniędzmi w kwocie 560 zł. i 100 dolarów USA, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., II że w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. I groził Tomaszowi T. pozbawieniem życia w przypadku złożenia zawiadomienia

o popełnieniu przestępstwa i złożenia zeznań, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 17.07.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina K. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może bezprawnie utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków i drugiego podejrzanego do składania fałszywych relacji. Sąd dostrzegł już ponadto w tym postępowaniu matactwo procesowe na osobie jednego ze świadków. Z tych też powodów przyjęto jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego ze strony podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Nadmienić należy, iż w sprawie zaistniała ponadto przesłanka do zastosowania tymczasowego aresztowania na podstawie art. 258§3 k.p.k. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

58/ Sprawa sygn. II Kp 356/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mariuszowi T. podejrzanemu o to, że I w dniu 21.06.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Tomasza N., któremu zabrano w celu przywłaszczenia portfel z pieniędzmi w kwocie 560 zł. i 100 dolarów USA , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. , II że w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. I groził Tomaszowi T. pozbawieniem życia w przypadku złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i złożenia zeznań, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się

w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 17.07.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mariusza T. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynu. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może bezprawnie utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków i drugiego podejrzanego do składania fałszywych relacji. Sąd dostrzegł już ponadto w tym postępowaniu matactwo procesowe na osobie jednego ze świadków. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego ze strony podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Nadmienić należy, iż w sprawie zaistniała ponadto przesłanka do zastosowania tymczasowego aresztowania na podstawie art. 258§3 k.p.k. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

59/ Sprawa sygn. II Kp 376/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Zbigniewowi B. podejrzanemu o to, że w dniu 04.05. 2009 r. w miejscowości G. po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu, skąd usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 8,30 zł., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez policjantów, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 31.07.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Zbigniewa B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. i art. 259§4 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu.

Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu.

Wielokrotne próby jego zatrzymania i doprowadzenia celem wykonania zaplanowanych z podejrzanym czynności nie powiodły się. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania.

W uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że ma na względzie treść art. 259§4 k.p.k., dotyczący braku ujemnych przesłanek tymczasowego aresztowania w przypadku ukrywania się podejrzanego. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadmienić należy, że postanowieniem SR w Giżycku z dnia 20.08.2009 r. sygn. II Kp 403/09 przedłużono wobec podejrzanego Zbigniewa B. tymczasowe aresztowania po jego zatrzymaniu na kolejny okres 1 miesiąca.

60/ Sprawa sygn. II Kp 384/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Kamilowi T. podejrzanemu o to, że I w dniu 02.08.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami używając pałek teleskopowych oraz bijąc rękoma i kopiąc nogami wziął udział w pobiciu Adama C. i Marcina R., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I znieważył podczas i w związku z pełnionymi obowiązkami służbowymi funkcjonariuszy policji oraz grożąc im zmuszał ich do zaniechania jego zatrzymania, tj. o czyn z art. 224§2 k.k. w zb. z art. 226§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 04.08.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Kamila T. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się jedynie do znieważenia policjantów, czyli częściowo do czynu II to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania naocznych świadków pobicia) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Podniesiono, że z uwagi na to, iż dotychczas nie zatrzymano wszystkich sprawców pobicia podejrzany pozostając na wolności może utrudniać postępowanie karne poprzez nakłanianie ich do składania korzystnych dla siebie wyjaśnień. Z tych też powodów sąd przyjął jako

spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

61/ Sprawa sygn. II Kp 387/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 02.08.2009 r. w miejscowości G. działając publicznie i z oczywiste błahego powodu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami używając pałek teleskopowych oraz bijąc rękoma i kopiąc nogami wziął udział w pobiciu Adama C. i Marcina R., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 05.08.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina G. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania naocznych świadków pobicia) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Podniesiono, że z uwagi na to, że dotychczas nie zatrzymano wszystkich sprawców pobicia podejrzany pozostając na wolności może utrudniać postępowanie karne poprzez nakłanianie do podawania korzystnej dla siebie wersji zdarzenia. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. Wprawdzie podejrzany ma na utrzymaniu pięciomiesięczne dziecko, jednakże z samych wyjaśnień podejrzanego wynika, że dziecku nie grozi pozostawienie bez opieki. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 21.08.2009 r. sygn. VII Kz 432/09 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

62/ Sprawa sygn. II Kp 404/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi Ś. podejrzanemu o to, że I w dniu 17.08.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i rozgrzanego żelazka oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Elżbiety K., której zabrano w celu przywłaszczenia mienie o wartości 200 zł. oraz spowodowano poparzenia skóry, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. I działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i rozgrzanego żelazka oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Jerzemu K., któremu zabrano w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 400 zł. oraz spowodowano poparzenia skóry, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 20.08.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra Ś. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonych i protokołu okazania) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Podniesiono, że z uwagi na zeznania pokrzywdzonych wyjaśnienia podejrzanego są nie przekonywujące. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 11.09.2009 r. sygn. VII Kz 464/09 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jednakże sąd niezasadnie przyjął w sentencji postanowienia jako przesłankę zastosowania tymczasowego aresztowania art. 258§3 k.p.k. zamiast opisanej w uzasadnieniu orzeczenia art. 258§2 k.p.k.

63/ Sprawa sygn. II Kp 405/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Robertowi P. podejrzanemu o to, że I w dniu 17.08.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i rozgrzanego żelazka oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Elżbiety K., której zabrano w celu przywłaszczenia mienie o wartości 200 zł. oraz spowodowano poparzenia skóry, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w tym samym miejscu i czasie jak w pkt. I działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i rozgrzanego żelazka oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Jerzemu K., któremu zabrano w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 400 zł. oraz spowodowano poparzenia skóry, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 20.08.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Roberta P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonych i protokołu okazania) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jednakże sąd niezasadnie przyjął w sentencji postanowienia jako przesłankę zastosowania tymczasowego aresztowania art. 258§3 k.p.k. zamiast opisanej w uzasadnieniu orzeczenia art. 258§2 k.p.k.

64/ Sprawa sygn. II Kp 459/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Przemysławowi C. podejrzanemu o to, że I w bliżej nieustalonej dacie wiosną 2009 r. w miejscowości W. działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Markowi M. środka odurzającego w postaci marihuany za kwotę 20 zł., tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii II, że w bliżej nieustalonej dacie na początku czerwca 2009 r. w miejscowości W. działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Karolowi K. środka odurzającego w postaci marihuany za kwotę 20 zł., tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii III, że w bliżej nieustalonej dacie we wrześniu 2009 r. w miejscowości W. działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu Mateuszowi K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 gram, tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Postanowieniem z dnia 02.10.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Przemysława C. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania świadków, protokołów przeszukania i użycia testera narkotykowego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne zwłaszcza, iż dwóch świadków w trakcie ich przesłuchania wykazało obawę przed reakcją podejrzanego w związku ze złożeniem przez nich obciążających go zeznań. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z pkt. III grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 1 miesiąca zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. W następstwie zażalenia podejrzanego

postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 23.10.2009 r. sygn. VII Kz 530/09 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W toku prowadzonego postępowania postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku sygn. 2 Ds. 1043/09 z dnia 16.12.2009 r. uchylono tymczasowe aresztowanie i zastosowano wobec podejrzanego dozór policyjny.

65/ Sprawa sygn. II Kp 487/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Pawłowi P. podejrzanemu o to, że I w nocy z 3 na 4 06.2007 r. w miejscowości W. działając czynem ciągłym po uprzednim włamaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kajaków o łącznej wartości 4.500 zł, na szkodę Bogdana W. i Ryszarda T., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. II, że w dniach 15-19. 04.2008 r. w miejscowości W. po uprzednim włamaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki Polonez z wiatrówką i lewarkiem o łącznej wartości 2.850 zł, na szkodę Wojciecha W., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. III, że w czerwcu 2009 r. w miejscowości W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łódki wiosłowej o wartości 1.000 zł, na szkodę Krzysztofa K., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. oraz IV, że w nocy z 2 na 3 07.2009 r. w miejscowości W. działając czynem ciągłym po uprzednim włamaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch łodzi o łącznej wartości 2.600 zł, na szkodę Tadeusza R. i Wojciecha G, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 23.10.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Pawła L. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany od dłuższego czasu uporczywie nie stawia się na wezwania organów ścigania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne

elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wynika to „z zebranych w sprawie dowodów”. Ponadto sąd nie wskazał także w uzasadnieniu postanowienia czy brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

66/ Sprawa sygn. II Kp 526/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Maciejowi K. podejrzanemu o to że w okresie od 16.03. 2009 r. do dnia 17.1.2009 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Zdzisławą K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 19.11.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Macieja K. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§ 1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i innych świadków oraz dokumentacji lekarskiej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania zamieszkującej wspólnie z nim pokrzywdzonej, a także innych świadków zamieszkujących w tym samym budynku. Nie bez znaczenia pozostała dotychczasowa karalność podejrzanego za czyn z art. 207§1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się na występowanie przesłanki z art. 258§ 1 pkt. 2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy za zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

67/ Sprawa sygn. II Kp 527/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Patrykowi A. podejrzanemu o to, że w okresie w dniu 17.11.2009 r. w miejscowości G. działając

wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim podważeniu okna dostał się do wnętrza sklepu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia odzież o wartości 7.639 zł. na szkodę Łukasza A. , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 1 roku pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne odpowiadając w warunkach z art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 19.11.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Patryka A. na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także z uwagi na treść zeznań pokrzywdzonego, a także protokołu przeszukania, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§2 k.k., odbywając łącznie 3 lata pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania, zaś w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259§1 k.p.k., obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

68/ Sprawa sygn. II Kp 545/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Czesławowi L. podejrzanemu o to, że w okresie od 21-23. 11.2009 r. w miejscowości J. działając czynem ciągłym po uprzednim włamaniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 1.430 zł, na szkodę Kamila T. i mienia o wartości 200 zł, na szkodę Jana K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 27.11.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Czesława L. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, w tym w świetle wyjaśnień samego podejrzanego który przyznał się do winy, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna

obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie ma stałego miejsca zamieszkania i prowadzi włóczęgowski tryb życia. Ponadto wymieniony działał w warunkach powrotu to przestępstwa z art. 64§1 k.k., a zatem zważywszy na ustawowe zagrożenie czynu grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Ponadto przyjął, iż brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W toku prowadzonego postępowania postanowieniem prokuratora sygn. 2 Ds. 1277/09 uchylono tymczasowe aresztowanie wobec podejrzanego Czesława L, wobec wprowadzenia do wykonania kary pozbawienia wolności.

69/ Sprawa sygn. II Kp 569/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Łukaszowi Ż. podejrzanemu o to, że I w nocy 09.08.2008 r. w miejscowości S. po uprzednim włamaniu dostał się do pomieszczenia gospodarczego skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.750 zł, na szkodę Włodzimierza M. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. II, że w dniach 29-31. 08.2009 r. w miejscowości S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1.600 zł, na szkodę Janusza S., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. oraz III, że dniu 13. 09.2009 r. w miejscowości S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 500 zł, na szkodę Waldemara O., tj. o czyn z art. 278§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 11.12.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Łukasza Ż. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Ponadto istnieje realna obawa jego ucieczki i ukrywania się przed organami ścigania tym bardziej, iż zastosowany wcześniej dozór policyjny okazał się nieskuteczny, gdyż podejrzany ukrywał się przed organami ścigania. Ponadto podejrzany nie posiada stałego miejsca zamieszkania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu

czynów, jednakże z uwagi na jego uprzednia karalność grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ukrywania się i ucieczki podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. Ponadto przyjęto, iż brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od stosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Przyjąć należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „zgromadzony materiał dowodowy”.

70/ Sprawa sygn. II Kp 588/09 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Magdalenie W. podejrzanej o popełnienie II czynów kwalifikowanych z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegających na wyłudzeniu w 2009 r. w miejscowości G. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami pieniędzy od osób prywatnych w łącznej kwocie 25.900 zł. w ramach załatwiania formalności związanych z uzyskaniem wsparcia finansowego z tytułu Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i Mazury. Postanowieniem z dnia 30.12.2009 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanej Magdaleny W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§2 k.p.k. w zw. z art. 257§1 k.p.k. w zw. z art. 266§1i2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania zastrzegając, iż środek ten zostanie uchylony z chwilą złożenia poręczenia majątkowego w kwocie 8.000 zł. Sąd przyjął, iż w świetle dokumentacji w postaci wydruków komputerowych, wbrew wyjaśnieniom podejrzanej, która nie przyznała się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych jej przestępstw. Z uwagi na zagrożenie ustawowe obu czynów kwalifikowanych z art. 286§1 k.k. grozi jej wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanej surowej kary, zważywszy na jej wcześniejszą karalność. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, jednakże taki cel spełni ponadto wpłacenie poręczenia majątkowego w wysokości 8.000 zł. Nadto dodał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. W toku postępowania

habeas corpus podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, w tym w szczególności rozważenie zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze wolnościowym w świetle zasady minimalizacji tymczasowego aresztowania. W wyniku zażalenia asesora Prokuratury postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 22.01.2010 r. sygn. VII Kz 27/10 zmieniono zaskarżone postanowienie, w ten sposób że uchylono zastosowany wobec podejrzanej Magdaleny W. środek zapobiegawczy w postaci poręczenia majątkowego w kwocie 8.000 zł. i zastosowano wobec podejrzanej tymczasowe aresztowania na okres 3 miesięcy od zatrzymania.

71/ Sprawa sygn. II Kp 14/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi N. podejrzanemu o to, że I w dniu 10.01.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym nieletnimi, używając przemocy dokonał rozboju na osobie Tomasza T. polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 150 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 10.01.2010 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym nieletnimi, używając przemocy dokonał rozboju na osobie Tomasza T. polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia portfela wraz z dokumentami w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy, tj. mienia o łącznej wartości 50 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz III, że w dniu 10.01.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w tym nieletnimi, używając przemocy dokonał rozboju na osobie Marcina B. polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 100 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 12.01.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tomasza N. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się jedynie częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań pokrzywdzonych, wyjaśnień pozostałych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zarzucanych przestępstw grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, gdyż z ustaleń prowadzonego postępowania wynika, iż wobec podejrzanego działającego w ramach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. może zostać

wymierzona kara wskazana w art. 280§1 k.k., zwiększona o połowę. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, która jest samodzielną przesłanką stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia jednakże sąd nie wskazał czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które obligują odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

72/ Sprawa sygn. II Kp 28/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi H. podejrzanemu o to, że w okresie od listopada 2009 r. do 27.01.2010 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Haliną H. i siostrą Bożeną H. w ten sposób, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 29.01.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra H. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i świadków, a także w części wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianych wcześniej gróźb karalnych istnieje uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Nadmienić należy, iż podejrzany był uprzednio w przeszłości karany za czyn z art. 148§1 k.k. co sprawia, iż wypowiedziane przez niego groźby karalne pozostają realne. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki z art. 258§ 3k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W następstwie zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 19.02.2010 r. sygn. VII Kz 97/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku przyjmując występowanie opisanych w art. 249§1 k.p.k. i art. 258§3 k.p.k. przesłanek tymczasowego aresztowania.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które obligują odstąpienie od tymczasowego aresztowania. 73/ Sprawa sygn. II Kp 36/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Janowi J. podejrzanemu o to, że I w dniu 01.02.2010 r. w miejscowości G. groził żonie Iwonie J. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. II, że w dniu 01.02.2010 r. w miejscowości G. uderzając wielokrotnie rękoma, w tym pięściami w głowę żonę Iwonę J., spowodował naruszenie czynności narządu jej ciała na okres poniżej 7 dni, tj. o czyn z art. 157§2 k.k. oraz III, że w dniu 01.02.2010 r. w miejscowości G. używając wobec żony Iwony J. słów wulgarnych znieważył wymienioną, tj. o czyn z art. 216§1 k.k. Postanowieniem z dnia 03.02.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jana J. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesiące od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania świadków, a zwłaszcza pokrzywdzonej, a także w części wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby bezprawnie wpływać na toczący się proces, poprzez bezprawne oddziaływanie na zeznania zamieszkujących wraz z nim osób. Ponadto wobec wypowiedzienia groźby pozbawienia życia istnieje obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego o charakterze wolnościowym (choćby warunkowego dozoru policyjnego). W uzasadnieniu postanowienia ponadto sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby

odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Podkreślić należy, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, dlatego też w tej sytuacji obawa mactwa procesowego jego strony praktycznie nie zachodziła.

74/ Sprawa sygn. II Kp 54/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Grzegorzowi I. podejrzanemu o to, że w dniu 17.02.2010 r. w miejscowości W. działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia Haliny U. wielokrotnie uderzył ją metalową rurką w głowę oraz po całym ciele, trzykrotnie dusił ściskając rękoma za szyję, a nadto uderzył dwukrotnie stołkiem barowym w ramię, powodując u wymienionej obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy i innych, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. Postanowieniem z dnia 19.02.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Grzegorza I. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonej oraz świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zarzucanej mu zbrodni grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W następstwie zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 12.03.2010 r. sygn. VII Kz 144/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu tego postanowienia sąd nie wskazał okoliczności przyjęcia wystąpienia przesłanki zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§1 pkt. 1 k.p.k.

75/ Sprawa sygn. II Kp 67/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Emilowi Ż. podejrzanemu o to, że I w dniu 22.02.2010 r. w miejscowości W. w Punkcie Kasowym Banku Spółdzielczego działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przedmiotu przypominającego broń palną w postaci pistoletu na kulki usiłowali dokonać rozboju polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia pieniędzy znajdujących się w banku, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na reakcję kasjerki, która wezwała pomoc, zaś sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 25.02.2010 r. w miejscowości W. w sklepie działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przedmiotu przypominającego broń palną w postaci pistoletu na kulki dopuścił się rozboju grożąc użyciem tego pistoletu wobec sprzedawczyni, skąd dokonano zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 300 zł. działając na szkodę Agnieszki G., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 03.03.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Emila Ż. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków, protokołów oględzin dowodów rzeczowych zatrzymanych podejrzanym (atrapa pistoletu, rękawice, kominiarki) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazano także, iż z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstw z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, gdyż z ustaleń prowadzonego postępowania wynika, że podejrzanemu zostaną przedstawione w przyszłości kolejne zarzuty z art. 280§1 k.k. lub art. 279§1 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 26.03.2010 r. sygn. VII Kz 179/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR

w Giżycku przyjmując występowanie opisanych w art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. przesłanek tymczasowego aresztowania.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się jednakże czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które obligują odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

76/ Sprawa sygn. II Kp 68/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sebastianowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 22.02.2010 r. w miejscowości W. w Punkcie Kasowym Banku Spółdzielczego działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przedmiotu przypominającego broń palną w postaci pistoletu na kulki usiłovali dokonać rozboju polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia pieniędzy znajdujących się w banku, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na reakcję kasjerki, która wezwała pomoc, zaś sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 25.02.2010 r. w miejscowości W. w sklepie działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przedmiotu przypominającego broń palną w postaci pistoletu na kulki dopuścił się rozboju grożąc użyciem tego pistoletu wobec sprzedawczyni, skąd dokonano zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 300 zł. działając na szkodę Agnieszki G., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 03.03.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Sebastiana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków, protokołów oględzin dowodów rzeczowych zatrzymanych podejrzanym (atrapa pistoletu, rękawice, kominiarki) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazano również, że z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstw z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, gdyż z ustaleń prowadzonego postępowania wynika, że podejrzanemu zostaną przedstawione w przyszłości kolejne zarzuty z art. 280§1 k.k. lub art. 279§1 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał

z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 26.03.2010 r. sygn. VII Kz 178/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku przyjmując występowanie opisanych w art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. przesłanek tymczasowego aresztowania.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd jednakże nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które obligują odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

77/ Sprawa sygn. II Kp 75/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi C. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 01.10.2009 r. do 07.03.2010 r. w miejscowości W. znęcał się fizycznie nad żoną Katarzyną C., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 10.03.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Andrzeja C. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej, członków jej rodziny i sąsiadów) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedź podejrzanego, iż po rozmowie z nim żona wycofa swoje zeznania istnieje realna obawa mactwa procesowego z jego strony poprzez obawę bezprawnego wpływanie na tego świadka. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby wpływać bezprawnie na toczący się proces oraz wobec wypowiedzania gróźb karalnych istnieje uzasadniona obawa, iż podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 01.04.2010 r. sygn. VII Kz 190/10 uchylił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku przyjmując, iż w tej sprawie brak jest przesłanki tymczasowego aresztowania z art. 249§1 k.p.k., bowiem pokrzywdzona i jej matka złożyły oświadczenia o odmowie składania zeznań w tej sprawie.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego

orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Ponadto nie odniesiono się czy w sprawie zachodzą przesłanki wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od stosowania tego środka.

78/ Sprawa sygn. II Kp 82/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 06.02.2010 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Marzenie S., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. II, że w dniu 21.02.2010 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Marzenie S., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. III, że w dniu 26.02.2010 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Marzenie S., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. IV, że w dniu 27.02.2010 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Marzenie S., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonej uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. V, że w dniu 09.03.2010 r. w miejscowości W. groził pozbawieniem życia żonie Marzenie S., Bronisławowi S., Wiesławowi S. i Władysławie S., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. Postanowieniem z dnia 12.03.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznań pokrzywdzonych, sąsiadki i interweniującego policjanta) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego groźb karalnych istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu wobec pokrzywdzonych. Tym bardziej, że w 2009 r. podejrzany został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za podobny czyn. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Ponadto nie odniesiono się czy w sprawie zachodzą przesłanki wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od stosowania tego środka. Dodać należy, że postanowieniem prokuratora z dnia 29.04.2010 r. sygn. 2 Ds. 224/10 uchylono tymczasowe aresztowanie wobec wymienionego podejrzanego.

79/ Sprawa sygn. II Kp 99/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Damianowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 24.03. 2010 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 400 zł. na szkodę Doroty O., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 26.03.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Damiana W. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań pokrzywdzonej oraz wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, iż podejrzanemu zarzuca się popełnienie czynu w warunkach powrotu do przestępstwa. Ponadto dodano, iż czynu tego podejrzanemu dopuścił się po 2 tygodniach od uchylecia mu aresztu w innej sprawie, w której ukrywał się przed organami wymiaru sprawiedliwości. Wobec tego również w przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się, gdyż wobec prowadzonych wobec niego postępowań karnych grozi mu wymierzenie wieloletnich kar pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanemu nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Kwalifikacja prawna tego czynu może ulec zmianie na wypadek mniejszej wagi z art. 278§3 k.p.k. Ponadto przywołana przez sąd przesłanka ukrywania się podejrzanego nie zaistniała w rozpatrywanej sprawie, lecz w innej dotyczącej podejrzanego. Dlatego też nie może mieć zastosowania w niniejszym postępowaniu. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

80/ Sprawa sygn. II Kp 102/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mateuszowi W. podejrzanemu o to, że I w nocy 27/28.03.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w samochodzie marki VW Jetta dostał się do jego wnętrza, skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia radioodtwarzacza o wartości 100 zł. na szkodę Stanisława S. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. II, że w nocy 27/28.03.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w samochodzie marki VW Passat dostał się do jego wnętrza, skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia radioodtwarzacza, pieniędzy i dwóch anten CB radia o łącznej wartości 1280 zł. na szkodę Stanisława G. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. oraz III ,że w okresie 27-29.03.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w samochodzie marki VW Polo dostał się do jego wnętrza, skąd następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia radioodtwarzacza o wartości 200 zł. na szkodę Bożeny i Dariusz S. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 31.03.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mateusza W. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań świadków, protokołów oględzin samochodów, a także wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu występków. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednakże z uwagi na jego uprzednią karalność za czyn z art. 292§1 k.k. oraz prowadzone przed SR w Giżycku postępowanie o popełnienie XIV czynów z art. 279§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2

k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy za zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także sąd wskazał w jego uzasadnieniu, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k. 81/ Sprawa sygn. II Kp 114/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Vitalijowi M. podejrzanemu o to, że w nocy 10.04.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia w samochodzie marki VW Transporter o wartości 9.000 zł. dostał się do jego wnętrza, a następnie dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę Ewy K., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.04.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Vitalija M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań świadków, protokołu oględzin samochodu a także częściowo wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia tego czynu, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu występkę. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednakże z uwagi na jego uprzednią karalność za czyn z art. 178a§1 k.k. oraz skierowanie dwóch aktów oskarżenia do SR w Giżycku o podobne przestępstwa grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Sąd Okręgowy w Olsztynie, który w wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 30.04.2010 r. sygn. VII Kz 259/10 zmienił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku stosując wobec podejrzanego dozór policyjny. Przyjęto, iż w tej sprawie brak jest przesłanek do zastosowania tymczasowego aresztowania ujętych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże sąd w uzasadnieniu orzeczenia nie wskazał, z jakich przyczyn przyjął zaistnienie przesłanki matactwa procesowego ze strony podejrzanego, na którą powołano się

w sentencji (art. 258§1 pkt. 2 k.p.k.). Taka przesłanka w tej sprawie nie zaistniała, gdyż podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. Ponadto brak jest występowania przesłanki grożącej podejrzanemu surowej kary, w sytuacji karalności podejrzanego jedynie za czyn z art. 178a§1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

82/ Sprawa sygn. II Kp 121/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi P. podejrzanemu o to, że w dniu 05.04.2008 r. w miejscowości G. usiłował dokonać kradzieży ze sklepu „Biedronka” polegającej na zaborze w celu przywłaszczenia artykułów o wartości 600,66 zł., jednakże zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na ujęcie przez pracownika ochrony, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.04.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja P. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zebrane w sprawie dowody wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu zwłaszcza, iż został schwytany na gorącym uczynku. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż od około 2 lat nie przebywa on w miejscu zamieszkania i prawdopodobnie wyjechał za granicę. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazują na to „zebrane dowody”. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Podejrzany Andrzej P. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 26.10.2010 r. sygn. 1 Ds. 554/08.

83/ Sprawa sygn. II Kp 125/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Annie K. podejrzanej o to, że I w dniu 08.04.2010 r. w miejscowości G. groziła podpaleniem mieszkania Grzegorzowi M., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. II, że w dniu 08.04.2010 r. w miejscowości G. groziła podpaleniem mieszkania Jerzemu K., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. III, że w dniu 08.04.2010 r. w miejscowości G. groziła podpaleniem mieszkania Józefowi K., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. IV, że w dniu 08.04.2010 r. w miejscowości G. groziła podpaleniem mieszkania Dariuszowi P., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. V, że w dniu 08.04.2010 r. w miejscowości G. groziła podpaleniem mieszkania Hermanowi K., przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. oraz VI, że w dniu 09.04.2010 r. w miejscowości G. w budynku wielorodzinnym należącym do Mirosławy K., spowodowała bezpośrednio niebezpieczeństwo zdarzenia w postaci pożaru zagrażającego życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach działając na szkodę Gminy G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 164§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 27.04.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanej Anny K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania świadków, oględziny miejsca zdarzenia oraz wyjaśnienia podejrzanej, która przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych jej występów. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejznaną gróźb karalnych istnieje realna obawa spełnienia gróźb wobec pokrzywdzonych, polegających na podpaleniu ich mieszkań. Tym bardziej, że w 2008 r. i 2009 r. podejrzana została skazana na kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwa z art. 163§1 pkt. 1 k.k. oraz z art. 164§1 k.k. Ponadto z uwagi na zarzut popełnienia czynu z art. 164§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i wcześniejszą jej karalność za podobne przestępstwa, podejrzanej grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjmując występowanie przesłanek z art. 258§ 2 i 3 k.p.k. uznał, iż jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy w tej sprawie prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus*

podejrzana nie korzystała z pomocy obrońcy oraz nie złożyła zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także sąd wskazał w jego uzasadnieniu, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k.

84/ Sprawa sygn. II Kp 126/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Damianowi G. podejrzanemu o to, że w okresie od 10/11.04.2010 r. w miejscowości P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim przecięciu kłódki w drzwiach wejściowych do stodoły dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki Jeep Wrangler oraz przyczepki lekkiej wraz z quadem o łącznej wartości 90.000 zł. na szkodę Piotra M., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 27.04.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Damiana G. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań świadków, protokołu oględzin miejsca zdarzenia, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego czynu kwalifikowanego z art. 291§1 k.k. Podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż z uwagi na to że dotychczasowe wyjaśnienia zarówno podejrzanego, jak też drugiego podejrzanego są sprzeczne i niekonsekwentne, rodzi to uzasadnioną obawę matactwa procesowego ze strony podejrzanego, gdyby pozostawał na wolności. Z tych też względów sąd przyjął, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok tego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy za zasadne, zwłaszcza iż określono okres jego stosowania jedynie przez 1 miesiąc. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także sąd wskazał w jego uzasadnieniu, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k.

85/ Sprawa sygn. II Kp 127/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Łukaszowi G. podejrzanemu o to, że w okresie od 10/11.04.2010 r. w miejscowości P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim przecięciu kłódki w drzwiach

wejściowych do stodoły dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki Jeep Wrangler oraz przyczepki lekkiej wraz z quadem o łącznej wartości 90.000 zł. na szkodę Piotra M. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 27.04.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Łukasza G. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań świadków, protokołu oględzin miejsca zdarzenia, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego czynu kwalifikowanego z art. 291§1 k.k. Podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż z uwagi na to że dotychczasowe wyjaśnienia zarówno podejrzanego, jak też drugiego podejrzanego są sprzeczne i niekonsekwentne, rodzi to uzasadnioną obawę mactwa procesowego ze strony podejrzanego, gdyby pozostawał na wolności. Z tych też względów sąd przyjął, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok tego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 14.05.2010 r. sygn. VII Kz 271/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku przyjmując występowanie opisanych w art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. przesłanek tymczasowego aresztowania.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy za zasadne, zwłaszcza iż określono okres jego stosowania jedynie przez 1 miesiąc. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także sąd wskazał w jego uzasadnieniu, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k.

86/ Sprawa sygn. II Kp 138/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sewerynowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 06.10.2009 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Piotra C. przy użyciu ostrego narzędzia, co skutkowało doznaniem przez wymienionego obrażeń ciała naruszających czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, narażając na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 20.05.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Piotra C. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na

zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym w szczególności zeznania pokrzywdzonego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconego podejrzanemu Sewerynowi K. czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstępnie od tymczasowego aresztowania.

87/ Sprawa sygn. II Kp 164/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi B. podejrzanemu o to że w okresie od dnia 01.10.2009 r. do 25.05.2010 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Marylą B., tj. o czyn z art. 207§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 27.05.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania świadków, zdjęć pokrzywdzonej, a także w części wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby wpływać bezprawnie na toczący się proces, bowiem w toku postępowania przygotowawczego koniecznym jest przesłuchanie ojczyma oraz dzieci podejrzanego. Ponadto wobec wypowiedzianego groźby karalnej istnieje obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego

orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania w trybie obowiązującego wówczas art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną. Ponadto nie odniesiono się czy w sprawie zachodzą przesłanki wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od stosowania tego środka. Podkreślić należy, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, dlatego też w tej sytuacji obawa matactwa procesowego jego strony praktycznie nie miała miejsca. Nadmienić należy, że postanowieniem prokuratora z dnia 24.06.2010 r. sygn. 2 Ds. 460/10 uchylono środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania wobec wymienionego podejrzanego.

88/ Sprawa sygn. II Kp 186/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi P. podejrzanemu o to, że w okresie od lutego 2000 r. do 30.07. 2009 r. w miejscowości G. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy wyroku sądowego obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniej córki Natalii, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k. Postanowieniem z dnia 22.06.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina P. na podstawie art. 249 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące

odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Ponadto wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazują na to „zebrane dowody”. Podejrzany Marcin P. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w AŚ, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 26.10.2010 r. sygn. 1 Ds. 895/10.

89/ Sprawa sygn. II Kp 203/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Danielowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 02.07.2010 r. w miejscowości O. parokrotnie uderzając nożem Emila W. spowodował u niego rany klute okolicy łędźwiowej lewej o długości 2,5 cm, krzyżowej prawej oraz ramienia i przedramienia lewego, stanowiące ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. o czyn z art. 156§1 pkt. 2 k.k. Postanowieniem z dnia 05.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Daniela W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż poza tym że na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 156§1 pkt. 2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Uznano także, iż w przypadku niezastosowania tymczasowego aresztowania podejrzany może podjąć działania, w celu ukrywania się przed organami ścigania. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego, obawy ukrywania się oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy i szybki tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

90/ Sprawa sygn. II Kp 205/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Kacprowi M. podejrzanemu o to, że w dniu 03.07.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy oraz grożąc przy użyciu noża pozbawieniem życia Łukaszowi S. oraz członkom jego rodziny usiłował doprowadzić w/w do rozporządzenia mieniem poprzez wydanie jednorazowo pieniędzy w kwocie 300 zł., a następnie w przypadku niespełnienia żądania po 100 zł. każdego następnego dnia, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. Postanowieniem z dnia 06.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Kacpra M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i innych świadków oraz protokołu oględzin telefonów komórkowych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania poprzez bezprawne wpływanie na zeznania świadków i wyjaśnienia podejrzanych zwłaszcza, iż jeden ze współsprawców nie został ujęty. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną wynikającą z art. 282 k.k., a także uprzednia jego karalność, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

91/ Sprawa sygn. II Kp 206/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Kamilowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 03.07.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy oraz grożąc przy użyciu noża pozbawieniem życia Łukaszowi S. oraz członkom jego rodziny usiłował doprowadzić w/w

do rozporządzenia mieniem poprzez wydanie jednorazowo pieniędzy w kwocie 300 zł., a następnie w przypadku niespełnienia żądania po 100 zł. każdego następnego dnia, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. Postanowieniem z dnia 06.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Kamila K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego i innych świadków oraz protokołu oględzin telefonów komórkowych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania świadków i wyjaśnienia podejrzanych zwłaszcza, iż jeden ze współsprawców nie został ujęty. Ponadto zważywszy na ustawowe zagrożenie sankcją karną wynikającą z art. 282 k.k. , a także uprzednia jego karalność, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. uznając, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie uznać należy jako zasadne, gdyż znajduje opacie w przywołanych przesłankach zastosowania tego środka. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstępnie od tymczasowego aresztowania.

92/ Sprawa sygn. II Kp 210/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mariuszowi G. podejrzanemu o to, że w okresie 14-27. 06. 2007 r. w miejscowości G. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki, wprowadzając w błąd osoby upoważnione do jej przyznania co do swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej, doprowadził Profireal Polska sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie pożyczki w kwocie 2.643 zł., której nie zamierzał spłacać, tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 16.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mariusza G. na podstawie art.

249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków oraz dokumentacji dotyczącej udzielenia pożyczki zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu, gdyż najprawdopodobniej przebywa za granicą. Ponadto uporczywie nie stawia się na wezwania organów ścigania. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Podejrzany Mariusz G. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem asesora Prokuratury z dnia 14.09.2010 r. sygn. 1 Ds. 756/10.

93/ Sprawa sygn. II Kp 211/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Wojciechowi D. podejrzanemu o to, że w dniu 08. 08. 2009 r. w miejscowości G. działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi o wadze netto 0,557 grama, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Postanowieniem z dnia 16.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Wojciecha D. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. Ponadto uporczywie nie stawia się na wezwania organów ścigania. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w

zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż uznał że jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Podejrzany Mariusz G. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem asesora Prokuratury z dnia 20.08.2010 r. sygn. 1 Ds. 667/10.

94/ Sprawa sygn. II Kp 219/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Damianowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 18.07.2010 r. w miejscowości W. po uprzednim użyciu przemocy dokonał rozboju na osobie Mateusza K. polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki Samsung, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 20.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Damiana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstwa z art. 280§1 k.k. oraz wcześniejszą karalność podejrzanego grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu pozostawanie podejrzanego na wolności rodzi obawę, że będzie ukrywał się przed organami wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia jednakże sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które obligują odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

95/ Sprawa sygn. II Kp 226/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 16. 04. 2010 r. w miejscowości G. działając publicznie oraz bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego kopał po głowie i tułowi Sebastiana D. na skutek czego doznał on złamania kompresyjnego kręgu C5 oraz innych obrażeń, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 02.08.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mariusza G. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania pokrzywdzonego oraz pozostałych świadków oraz opinii biegłego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa ukrywania się podejrzanego przed organami ścigania, gdyż nie przebywa on w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu, gdyż najprawdopodobniej przebywa za granicą. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, co pozwoli na prawidłowe zakończenie postępowania w przedmiotowej sprawie. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

96/ Sprawa sygn. II Kp 227/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi K. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 01.07.2009 r. do 22.04.2010 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Henryką K., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 31.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż

zgrupowane w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania świadków, zaświadczenia lekarskiego, a także w części wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występku. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzanego mógłby wpływać bezprawnie na toczący się proces, w szczególności na zeznania członków rodziny i znajomych podejrzanego. Ponadto wobec wypowiedzianych wcześniej gróźb karalnych istnieje uzasadniona obawa, że podejrzanego któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Nadmienić należy, iż podejrzanego był uprzednio w przeszłości karany za czyn z art. 207§1 k.k. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanego nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, zaś w jego uzasadnieniu wskazano że po stronie podejrzanego nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

97/ Sprawa sygn. II Kp 231/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Janowi P. podejrzanemu o to, że w dniu 22.06.2010 r. w miejscowości W. poprzez zadanie szeregu ciosów pięściami w głowę oraz klatkę piersiową spowodował u Wiesława M. szereg obrażeń ciała stanowiących ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, co skutkowało zgonem wymienionego w dniu 04.07.2010 r. tj. o czyn z art. 156§3 k.k. Postanowieniem z dnia 05.07.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jana P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzony na tym etapie postępowania materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadków, protokołu oględzin i otwarcia zwłok oraz opinii biegłego medyka sądowego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanego może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych i korzystnych dla siebie zeznań. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 156§3 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności tym bardziej, iż będąc uprzednio karany odbywał już karę jednego roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd podniósł także, że podejrzanego w tej sprawie został zatrzymany dopiero w dniu 05.08.2010 r., gdyż ukrywał się przed organami

ścigania. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego, obawy jego ukrywania się oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy i szybki tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstępianie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

98/ Sprawa sygn. II Kp 250/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko obywatelowi Rumunii Tonicel M. podejrzanemu o to, że w dniu 21.08.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobami wziął udział w pobiciu Konstantina C. przy użyciu noża poprzez zadanie nim uderzeń powodując powierzchowne rany klute w okolicy brzucha, pleców oraz górnej i dolnej kończyny, tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 24.08.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Tonicel M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym w szczególności zeznania pokrzywdzonego, protokołu okazania wizerunku, oraz wyjaśnień samego podejrzanego który podał, że zadał ciosy nożem w obronie własnej zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie ma stałego miejsca pobytu, prowadzi włóczęgowski tryb życia i będąc obywatelem innego kraju mógłby opuścić terytorium RP. Przyjęto zatem w tej sprawie, że zachodzi uzasadniona obawa ukrywania się podejrzanego przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku asesora prokuratorskiego o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 10.09.2010 r. sygn. VII Kz 506/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Ponadto sąd podniósł w uzasadnieniu, że podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary, gdyż czyn zagrożony jest karą do 8 lat pozbawienia wolności, ale w sentencji nie powołał przesłanki z art. 258§2 k.p.k.

99/ Sprawa sygn. II Kp 251/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko obywatelowi Rumunii Traian M. podejrzanemu o to, że w dniu 21.08.2010 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobami wziął udział w pobiciu Konstantina C. przy użyciu noża poprzez zadanie nim uderzeń powodując powierzchowne rany klute w okolicy brzucha, pleców oraz górnej i dolnej kończyn, tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 24.08.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Tonicel M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wbrew wyjaśnieniom podejrzanego, który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym w szczególności zeznania pokrzywdzonego, protokołu okazania wizerunku, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto istnieje realna obawa ukrywania się podejrzanego przed organami ścigania, gdyż nie ma on stałego miejsca pobytu, prowadzi włóczęgowski tryb życia i będąc obywatelem innego kraju mógłby opuścić terytorium RP. Przyjęto zatem w tej sprawie, że zachodzi uzasadniona obawa ukrywania się podejrzanego przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku asesora prokuratorskiego o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanego nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Ponadto sąd podniósł w uzasadnieniu, że prawidłową kwalifikacją prawną czynu zarzucanego podejrzanemu powinien być art. 158§1 k.k.

100/ Sprawa sygn. II Kp 260/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Leszkowi G. podejrzanemu o to, że w okresie od grudnia 2009 r. do 31.08.2010 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Leokadią G., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 02.09. 2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Leszka G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania świadków, zwłaszcza pokrzywdzonej i kuratora sądowego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby wpływać bezprawnie toczący się proces, w szczególności na zeznania swojej matki. Ponadto wobec wypowiedzenia wcześniej gróźb karalnych istnieje uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Nadmienić należy, iż podejrzany był uprzednio w przeszłości karany za czyn z art. 207§1 k.k., zaś występki zarzucany podejrzanemu należy najprawdopodobniej zakwalifikować także z art. 64§1 k.k. Tym samym odwołano się do występowania przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. , podając iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, a przyjęte przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się jednakże, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

101/ Sprawa sygn. II Kp 265/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 18.08.2010 r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu Andrzeja S. przy użyciu niebezpiecznego przedmiotu w postaci drewnianego kija poprzez zadanie nim uderzeń w głowę, co skutkowało doznaniem przez wymienionego obrażeń ciała w postaci złamania łuski kości skroniowej lewej, tj. o czyn z art. 159 k.k. Postanowieniem z dnia 14.09.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14

dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w tym w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz wyjaśnień drugiego podejrzanego zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconego podejrzanemu Tomaszowi W. czynu. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego aktualne miejsce pobytu. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzany ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż tylko ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

102/ Sprawa sygn. II Kp 270/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Władysławowi A. podejrzanemu o to, że I w dniu 05.09.2010 r. w miejscowości K. na ul. Polnej prowadził w ruchu lądowym samochód marki VW Passat znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a§1 k.k. II, że w dniu 05.09.2010 r. w miejscowości K. na ul. Polnej umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób że kierując samochodem marki VW Passat będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, na łuku drogi w prawo zjechał na przeciwległy pas ruchu, w wyniku czego uderzył w jadący z przeciwka motorower marki Huatian, na skutek czego kierujący motorowerem Mateusz B. oraz pasażerka tego motoroweru Karolina K. doznali ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 177§2 kk w zw. z art. 178§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 08.09.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Władysława A. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadka, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego z materiałem poglądowym oraz opinii biegłego wskazują na

wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu występów. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstwa z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, za czym przemawia przede wszystkim wysoki stopień nietrzeźwości, charakter uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonych i umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, która stanowi samodzielną przesłankę zastosowania tymczasowego aresztowania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż zastosowanie tego środka na okres 3 miesięcy pozwoli prokuratorowi na wykonanie wszelkich niezbędnych czynności w celu merytorycznego zakończenia postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, zaś w jego uzasadnieniu sąd odniósł się do tego, że w tej sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania.

103/ Sprawa sygn. II Kp 287/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Annie M. podejrzanej o to, że w dniu 09.02. 2009 r. w miejscowości G. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki gotówkowej w banku PKO BP S.A. przedłożyła podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, jako jednego z warunków i mającego istotne znaczenie dla uzyskania tej pożyczki, a następnie na podstawie zawartej umowy uzyskała pożyczkę w kwocie 20.000 zł., po czym nie wywiązała się z jej warunków i nie podjęła się jej spłaty, działając na szkodę wymienionego banku i doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości udzielonej pożyczki, tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Postanowieniem z dnia 21.09.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanej Anny M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przede wszystkim dokumentacji bankowej zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanej czynu. Ponadto istnieje realna obawa jej ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzana nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jej aktualne miejsce pobytu. Ponadto uporczywie nie stawia się na wezwania organów ścigania. Przyjęto zatem

w tej sprawie, że podejrzana ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

104/ Sprawa sygn. II Kp 333/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 08.11.2010 r. w miejscowości G. przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Marii P., doprowadzając ją do stanu bezbronności, po czym zabrał w celu przywłaszczenia torebkę z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i legitymacji oraz pieniędzy w kwocie około 4 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w dniu 08.11.2010 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebkę z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego i legitymacji oraz pieniędzy w kwocie 170 zł., na szkodę Teresy S., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 10.11.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Marcina S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania świadków w tym pokrzywdzonych oraz protokołu przeszukania podejrzanego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może bezprawnie utrudniać postępowanie karne, bo choć przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to może zmierzać na dalszym etapie do polepszenia swojej sytuacji procesowej poprzez niekorzystne wpływanie na treść zeznań tych osób. Zachodzi zatem zdaniem sądu obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd podniósł, iż zarzucanych czynów podejrzany miał się dopuścić w ciągu dnia na głównej ulicy miasta, na osobach w podeszłym wieku. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz

grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia pozostaje uprzednia karalność podejrzanego za podobne czyny z art. 278§1 k.k. i z art. 275§1 k.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 1 miesiąca zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

105/ Sprawa sygn. II Kp 338/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi B. podejrzanemu o to, że w dniu 13.11.2010 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Macieja N., któremu zabrano w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 25 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 15.11.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania świadków i pokrzywdzonego oraz protokołu przeszukania podejrzanego i oględzin jego ciała, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Obawa mactwa procesowego wynika zdaniem sądu z tego, że podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a w złożonych wyjaśnieniach podał wersję zdarzenia odbiegającą od wyjaśnień drugiego podejrzanego oraz pokrzywdzonego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia pozostaje uprzednia karalność podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku

postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

106/ Sprawa sygn. II Kp 340/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Danielowi C. podejrzanemu o to, że w dniu 14.11.2010 r. w miejscowości K. działając wspólnie i w porozumieniu z osobami nieletnimi przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Henryka C., któremu zabrano w celu przywłaszczenia mienie o wartości 36,02 zł., tj. o czyn z art. 280§2 k.k. Postanowieniem z dnia 20.08.2009 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Roberta P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania świadków i pokrzywdzonego oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może bezprawnie utrudniać postępowanie karne. W szczególności poprzez wpływanie na małoletnich świadków w celu złożenia fałszywych zeznań, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

107/ Sprawa sygn. II Kp 342/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Markowi G. podejrzanemu o to, że I w bliżej nieokreślonym czasie w miesiącu lipcu 2010 r. w

miejsowości S. dopuścił się innych czynności seksualnych wobec małoletniej Patrycji G. w wieku 4 lat, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. II, że w bliżej nieokreślonym czasie w miesiącu lipcu 2010 r. w miejscowości S. dopuścił się innych czynności seksualnych wobec małoletniej Wiktorii G. w wieku 1 roku i 7 miesięcy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., oraz III, że w okresie od dnia 20.12.2006 r. do dnia 21.09.2007 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie nad konkubiną Agnieszką C., a ponadto znęcał się psychicznie i fizycznie nad synem Dominikiem G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 19.11.2010 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Marka G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności zeznań pokrzywdzonej konkubiny, zeznań świadków w tym małoletnich dzieci podejrzanego, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Sąd podniósł, iż podejrzanemu zarzuca się popełnienie wszystkich czynów w warunkach powrotu do przestępstwa. Sąd wskazał, iż dotychczas stosowany wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci zakazu kontaktowania się podejrzanego z konkubiną i dziećmi okazał się nieskuteczny. Z uwagi na te kontakty istnieje realna obawa nakłaniania świadków do składania fałszywych zeznań, a zatem do matactwa procesowego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Z uwagi na jego uprzednią karalność grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne

elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

108/ Sprawa sygn. II Kp 344/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Ewie S. podejrzanej o to, że I w dniu 20.01. 2008 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci pożyczki gotówkowej w Provident Polska S.A. na umowie pożyczki i pokwitowaniu odbioru gotówki podrobiła podpis męża Piotra S., a następnie na podstawie tej umowy uzyskała pożyczkę w kwocie 1.000 zł., po czym nie wywiązała się z jej warunków i nie podjęła się jej spłaty, działając na szkodę wymienionej spółki i doprowadzając ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości udzielonej pożyczki, tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., oraz II, że w okresie od 14.11.2009 r. do 06.04.2010 r. w miejscowości W. uporczywie uchylała się od wykonywania ciążącego z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz Pauliny, Błażeja i Emilii S., narażając ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.11.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanej Ewy S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanej czynów. Ponadto istnieje realna obawa jej ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzana nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jej aktualne miejsce pobytu. Przyjęto zatem w tej sprawie, że podejrzana ukrywa się przed organami ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzana nie korzystała z pomocy obrońcy oraz nie złożyła zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanych podejrzanej czynów, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „ zgromadzony w sprawie materiał dowodowy”. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego,

czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

109/ Sprawa sygn. II Kp 349/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Henrykowi S. podejrzanemu o to, że I w okresie od 08.05.2001 r. do 30.09.2010 r. w miejscowości W. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz Daniela i Eweliny S., narażając ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k. oraz II, że w okresie od kwietnia 2006 r. do dnia 28.08.2006 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie nad byłą żoną Grażyną S. i córką Ewelina S., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 29.11.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Henryka S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, aby w ten sposób uniknąć odpowiedzialności. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „zebrany na obecnym etapie materiał dowodowy”.

110/ Sprawa sygn. II Kp 351/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Remigiuszowi M. podejrzanemu o to, że w okresie od grudnia 2002 r. do września 2009 r. w miejscowości G. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki Dominiki M., narażając ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 08.12.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Remigiusza M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, aby w ten sposób uniknąć odpowiedzialności. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „zebrany na obecnym etapie materiał dowodowy”.

111/ Sprawa sygn. II Kp 366/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Waldemarowi Z. podejrzanemu o popełnienie VIII czynów kwalifikowanych z art. 284§2 k.k., IV czynów kwalifikowanych z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. oraz II czynów z art. 286§1 k.k. Postanowieniem z dnia 14.12.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Waldemara Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle dokumentacji dotyczącej łodzi żaglowych, zeznań pokrzywdzonych, jak też złożonych wyjaśnień przez podejrzanego, który częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Z uwagi na wielość postawionych podejrzanemu zarzutów oraz zagrożenie ustawowe czynów kwalifikowanych z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. oraz z art. 286§1 k.k., jak również uprzednią karalność podejrzanego za podobne przestępstwa grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto zdaniem sądu z uwagi na zagrożenie wymierzeniem surowej kary

pozbawienia wolności podejrzany pozostając na wolności może w bezprawny sposób wpływać na bieg postępowania, jak również zachodzi obawa jego ukrywania się. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto sąd dodał, iż wprawdzie podejrzany realnie cierpi na określone dolegliwości zdrowotne, to w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 14.01.2011 r. sygn. VII Kz 712/10 utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

112/ Sprawa sygn. II Kp 372/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Przemysławowi R. podejrzanemu o to, że w dniu 12.11.2010 r. w miejscowości P. działając wspólnie i w porozumieniu z osobami nieletnimi przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem oraz przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Katarzyny O., której zabrano w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 150 zł., tj. o czyn z art. 280§2 k.k. Postanowieniem z dnia 16.12.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Przemysława R. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt.1 i 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonej oraz protokołu oględzin miejsca zdarzenia, wyjaśnień nieletnich współsprawców) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może bezprawnie utrudniać postępowanie karne, w szczególności poprzez wpływanie na małoletnich świadków w celu złożenia fałszywych zeznań, a nadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Zwłaszcza, iż czyn charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, gdyż ofiarą napadu stała się samotna, niedowidząca osoba, w podeszłym wieku. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy

sposób tok prowadzonego postępowania. Ponadto wskazano, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligującego odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 28.01.2011 r. sygn. VII Kz 33/11 SO w Olsztynie zmienił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku w ten sposób, iż uchylił środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, stosując wobec podejrzanego dozór policyjny. Sąd Okręgowy w Olsztynie odrzucił występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt.1 i 2 k.p.k. Natomiast, w zakresie przesłanki z art. 258§2 k.p.k. podał, że powyższą przesłankę znacznie osłabia młody wiek podejrzanego (pogranicze nieletniości) oraz jego udokumentowana niepełnosprawność (padaczka), jak też dotychczasowa niekaralność.

W opisanej sytuacji stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże sąd nie podał, z jakich przyczyn przyjął zaistnienie przesłanki uzasadnionej obawy okrywania się przez podejrzanego, na którą powołano się w sentencji. 113/ Sprawa sygn. II Kp 373/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 12.08.2010 r. w miejscowości B. znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 2,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód marki Renault R 19 i jednocześnie nie stosował się do sądowego zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 17.12.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tomasza S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzuconego mu czynu. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, aby w ten sposób uniknąć odpowiedzialności. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W

toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „zebrany na obecnym etapie materiał dowodowy”. Podejrzany Tomasz S. został w przedmiotowej sprawie zatrzymany i osadzony w areszcie śledczym, zaś tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 21.04.2011 r. sygn. 1 Ds. 720/10.

114/ Sprawa sygn. II Kp 381/10 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi N. podejrzanemu o to że w okresie od sierpnia 2010 r. do 23.12.2010 r. w miejscowości S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoim ojcem Lechem N., oraz w dniu 23.12.2010 r. uderzając wymienionego dwukrotnie nożem, doznał on obrażeń ciała w postaci rany ciętej dołu łokciowego i rany ciętej przestrzeni między palcowej ręki lewej, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. i art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 25.12.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała N. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym w oparciu o wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Sąd podniósł, że dotychczas stosowany wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego nie odniósł należytego skutku, gdyż podejrzany w dniu 23.12.2010 r. uderzył dwukrotnie pokrzywdzonego nożem, grożąc pozbawieniem życia. Podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie toczący się proces, w szczególności na zeznania członków rodziny (matki i ojca) zamieszkujących wraz z nim. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonego gróźb pozbawienia życia zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k., podając iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie

sąd zauważył możliwość zastosowania w tej sprawie surowszej kwalifikacji prawnej czynu, niż dotychczas stosowana. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajduje oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

115/ Sprawa sygn. II Kp 4/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Jakubowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 07.01.2011 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z osobami przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem dopuścił się rozboju na stacji paliw, gdzie grożąc sprzedawczyni Paulinie B., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 16.150 zł. na szkodę Jacka Ł. oraz telefonu komórkowego wartości 300 zł. na szkodę Pauliny B., tj. o czyn z art. 280§2 k.k. Postanowieniem z dnia 11.11.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Jakuba S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania świadków) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, w szczególności poprzez bezprawne wpływanie na świadków oraz pozostałych podejrzanych w celu złożenia fałszywych zeznań lub wyjaśnień. Podejrzany wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz w złożonych wyjaśnieniach odmiennie od przesłuchanych świadków przedstawił istotne okoliczności czynu, w tym kwotę skradzionych pieniędzy. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W uzasadnieniu postanowienia przyjęto, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z

pomocy obrońcy. Po rozpoznaniu zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 28.01.2011 r. SO w Olsztynie sygn. VII Kz 37/11 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajduje oparcie w powołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

116/ Sprawa sygn. II Kp 5/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Konradowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 07.01.2011 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z osobami przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża i grożąc jego użyciem dopuścił się rozboju na stacji paliw, gdzie grożąc sprzedawczyni Paulinie B., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 16.150 zł. na szkodę Jacka Ł. oraz telefonu komórkowego wartości 300 zł. na szkodę Pauliny B., tj. o czyn z art. 280§2 k.k. Postanowieniem z dnia 11.11.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Konrada K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania świadków) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne, w szczególności poprzez bezprawne wpływanie na świadków oraz pozostałych podejrzanych w celu złożenia fałszywych zeznań lub wyjaśnień. Podejrzanym wprowadził przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz w złożonych wyjaśnieniach odmiennie od przesłuchanych świadków przedstawił istotne okoliczności czynu, w tym kwotę skradzionych pieniędzy. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w powołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

117/ Sprawa sygn. II Kp 21/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mateuszowi D. podejrzanemu o popełnienie III czynów kwalifikowanych z art. 279§1 k.k. oraz II czynów kwalifikowanych z art. 278§1 k.k. Postanowieniem z dnia 21.01.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mateusza D. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż w świetle zeznań pokrzywdzonych, protokołów oględzin miejsc zdarzenia, zeznań nieletniego świadka oraz złożonych wyjaśnień przez podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. W przedmiotowej sprawie zachodzi uzasadniona obawa ucieczki lub ukrywania się podejrzanego, gdyż podejrzany nie przebywał w miejscu zamieszkania, bowiem jak sam podał ukrywał się przed organami ścigania bojąc się zatrzymania. Z uwagi na wielość postawionych podejrzanemu zarzutów, zagrożenie ustawowe czynów kwalifikowanych z art. 279§1 k.k., jak też działanie wraz z nieletnimi grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Nadto sąd dodał, iż wprawdzie podejrzany realnie cierpi na określone dolegliwości zdrowotne, to w sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Postanowieniem prokuratora z dnia 17.03.2011 r. sygn. 1 Ds. 41/11 uchylono tymczasowe aresztowanie wobec w/w podejrzanego.

118/ Sprawa sygn. II Kp 26/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Aleksandrowi M. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 01.12.2009 r. do 27.01.2011 r. w miejscowości H. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją konkubinę Jadwigą B., oraz psychicznie znęcał się nad dziećmi wymienionej Karolem i Moniką B. w ten sposób, że wyzywał je słowami wulgarnymi i niszczył przedmioty użytku osobistego, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 29.01.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora

zastosował wobec podejrzanego Aleksandra M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258 § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesiące od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zwłaszcza zeznania świadków, opinii sądowo-psychologicznych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd podniósł, że zastosowany w przedmiotowej sprawie wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci dozoru policyjnego nie spełnił swoich celów, bowiem po zastosowaniu tego środka podejrzany nadal agresywnie zachowywał się wobec pokrzywdzonej, w szczególności wypowiadając wobec niej groźby karalne. Uznano zatem, iż wobec wypowiedzianych wskazywanych gróźb karalnych istnieje uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki opisanej w art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 18.02.2011 r. SO w Olsztynie sygn. VII Kz 71/11 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku. Dopiero SO w uzasadnieniu swego orzeczenia podniósł, iż po stronie podejrzanego nie zaistniały przesłanki z art. 259 k.p.k. mogące wskazywać na potrzebę odstąpienia od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu orzeczenia SR w Giżycku nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

119/ Sprawa sygn. II Kp 27/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi G. podejrzanemu o to, że w dniu 28.01.2011 r. w miejscowości G. w budynku wielorodzinnym działając umyślnie, po uprzednim odkręceniu dwóch kurków regulacji przepływu gazu w kuchence domowej dwupalnikowej doprowadził do ulatniania się gazu ziemnego, przez co spowodował bezpośrednio niebezpieczeństwo zdarzenia w postaci pożaru zagrażającego życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach w postaci eksplozji gazu ziemnego w wymienionym bloku mieszkalnym, tj. o czyn z art. 164§1 k.k. Postanowieniem z dnia 31.01.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adama G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 2 i 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesiące od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone

w tej sprawie dowody, w tym zeznania świadków i pokrzywdzonych, oględzin miejsca zdarzenia oraz wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego gróźb karalnych istnieje realna obawa spełnienia gróźb wobec pokrzywdzonych. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe sankcji karnej za czyn z art. 164§1 k.k., podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjmując występowanie przesłanek z art. 258§ 2 i 3k.p.k., uznał, iż jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy w tej sprawie prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

120/ Sprawa sygn. II Kp 58/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Bogusławowi J. podejrzanemu o to, że w okresie od 01.01.1990 r. do 31.01.2011 r. w miejscowości G. znęcał się fizycznie i psychicznie ze szczególnym okrucieństwem nad swoją żoną Genowefą J. oraz dziećmi Rafałem, Joanną, Amandą, Sewerynem, Mateuszem, Angelą i Ewelina J., tj. o czyn z art. 207§2 k.k. Postanowieniem z dnia 03.03.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Bogusława J. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 i 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zeznania pokrzywdzonych i innych świadków wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzany przebywając na wolności mógłby bezprawnie wpływać na toczący się proces, w szczególności na zeznania zamieszkujących wraz z nim członków jego rodziny. Podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności, gdyż zarzucany mu czyn zagrożony jest wymierzeniem tej kary do 10 lat. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonego gróźb karalnych zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę

pokrzywdzonych. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Sąd wskazał, iż nie bez znaczenia pozostaje dotychczasowa karalność podejrzanego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

121/ Sprawa sygn. II Kp 68/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Leszkowi N. podejrzanemu o to że, w okresie od 13.01. 2011 r. do 12.03.2011 r. w miejscowości S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną Ewą N., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 14.03.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Leszka N. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonej i innych świadków, w tym kuratora sądowego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzanemu przebywając w miejscu zamieszkania mógłby bezprawnie wpływać na prowadzone postępowanie poprzez mactwa procesowe , polegające w szczególności na bezprawnym wpływaniu na zeznania zamieszkującej wraz z nim żony. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia przy użyciu noża zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Podejrzanemu był w przeszłości trzykrotnie karany za czyn z art. 207§1 k.k. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przyjętych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

122/ Sprawa sygn. II Kp 72/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 30.03. 2009 r. w bliżej nieustalonej miejscowości działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu z Sygma Bank S.A. przedłożył pracownikom banku umowę kredytu ratalnego z podrobionymi podpisami kredytobiorcy Marka S., czym wprowadził ich w błąd w zakresie osoby kredytobiorcy i jego zdolności kredytowej, a następnie na podstawie tej umowy uzyskał kredyt w kwocie 4.025 zł., doprowadzając wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości udzielonego kredytu, tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 22.03.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała K. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, aby w ten sposób uniknąć odpowiedzialności. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanemu nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże wbrew art. 251§3 k.p.k. sąd nie przedstawił dowodów świadczących o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu, poprzestając na ogólnym sformułowaniu dotyczącym tego, iż wskazuje na to „zebrany na obecnym etapie materiał dowodowy”.

123/ Sprawa sygn. II Kp 118/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Emilowi M. podejrzanemu o to, że w dniu 29.04.2011 r. w miejscowości G. działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia ojca Jerzego M. grożąc mu pozbawieniem życia i

wielokrotnie zadając uderzenia nożem w klatkę piersiową i podbrzusze, spowodował u wymienionego szereg ran kłutych drążących stanowiących obrażenia ciała w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną pomoc medyczną, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 01.05.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Emila M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 oraz §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania świadków oraz opinia biegłego lekarza, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne, w szczególności poprzez nakłanianie świadków z grona członków jego rodziny do składania fałszywych zeznań. Z uwagi na zagrożenie ustawowe zarzucanej zbrodni grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Ponadto z uwagi na wypowiedzanie groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa, że podejrzanym popełni na szkodę pokrzywdzonego kolejne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego, grożącej mu surowej kary oraz obawę popełnienia kolejnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto opisując ustalenia w zakresie stanu zdrowia podejrzanego dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

124/ Sprawa sygn. II Kp 126/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sławomirowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 09.05.2011 r. na drodze pomiędzy miejscowościami R. i K. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dopuścił się

rozboju w ten sposób, że po uprzednim zastosowaniu przemocy i groźby pozbawienia życia dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 1608,30 zł. na szkodę Marii B., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w warunkach art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 11.08.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Sławomira K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonej i interweniujących policjantów oraz częściowo wyjaśnienia drugiego podejrzanego) wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego czynu, zaś z uwagi na zagrożenie ustawowe i wcześniejszą karalność grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto uznano, że z uwagi na uprzednią karalność i zamieszkiwanie w pobliżu pokrzywdzonej zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego wpływania na zeznania pokrzywdzonej. Z tych też powodów sąd przyjął jako przesłanki tymczasowego aresztowania uzasadnioną obawę matactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Postanowienie niniejsze zaskarżył zażaleniem podejrzany, jednakże postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 03.06.2013 r. sygn. VII Kz 300/11 zostało ono utrzymane w mocy.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś podstawy zastosowania tego środka zapobiegawczego wskazano prawidłowo. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Mankamentem tego orzeczenia jest, iż uzasadnienie jest nadmiernie lakoniczne, bowiem składa się jedynie z siedmiu zdań, zawierających sformułowania ogólnej natury. Wyrokiem SR w Giżycku z dnia 29.05.2013 r. sygn. II K 298/11 oskarżony Sławomir K. został skazany za czyn który stanowił podstawę jego tymczasowego aresztowania na karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za inne czyny (które związane były z dołączonym postępowaniem) na 3 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności, oraz karę łączną 5 lat pozbawienia wolności (okres tymczasowego aresztowania zaliczono na poczet tej kary).

125/ Sprawa sygn. II Kp 131/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Arturowi S. podejrzanemu o to, że w okresie od 06.01.2011 r. do 12.05.2011 r. w miejscowości S. znęcał się psychicznie nad swoją matką Marianna S., braćmi Leszkiem i Waldemarem S., bratanicą Jolantą S. oraz szwagierką Danutą S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.05.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Artura S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym w oparciu o wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz zeznania pokrzywdzonych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzanym przebywającym w na wolności mógłby wpływać bezprawnie na toczący się proces, w szczególności na zeznania zamieszkujących wraz z nim członków jego rodziny. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonego gróźb karalnych zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzanym któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Sąd wskazał, iż nie bez znaczenia pozostaje dotychczasowa karalność podejrzanego. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

126/ Sprawa sygn. II Kp 145/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Kamilowi F. podejrzanemu o to, że I w dniu 29.05.2011 r. w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą po uprzednim użyciu przemocy dokonał rozboju na osobie Andrzeja B. polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia piwa o poj. 0,5 l oraz papierosów o łącznej wartości 4,39 zł., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne

przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz II, że w dniu 29.05.2011 r. w miejscowości W. działając w celu wywarcia wpływu na Sławomira P. będącego bezpośrednim świadkiem dokonanego na szkodę Andrzeja B. napadu rabunkowego groził w/w pozbawieniem życia, tj. o czyn z art. 245 k.k. Postanowieniem z dnia 31.05.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Kamila F. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów (w zakresie czynu z pkt. II), to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań pokrzywdzonych i pozostałych świadków, protokołu oględzin ciała Andrzeja B. wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstwa z art. 280§1 k.k. oraz popełnienie tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu wobec jedynie częściowego przyznania się do popełnienia zarzucanych czynów pozostawianie podejrzanego na wolności rodzi obawę, że będzie nakłaniał świadków do składania fałszywych zeznań lub w inny bezprawny sposób utrudniał postępowanie karne. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony, że podjął już próbę bezprawnego wpływania na świadka Sławomira P. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 01.07.2011 r. sygn. VII Kz 330/11 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się jednakże, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Na marginesie również SO nie odniósł się do występowania ewentualnych przesłanek z art. 259 k.p.k.

127/ Sprawa sygn. II Kp 148/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krystianowi M. podejrzanemu o to, że I w dniu 10.05.2011 r. w miejscowości G. uderzając ręką w twarz Rafała T. spowodował u wymienionego obrażenia ciała naruszających czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, tj. o czyn z art. 157§2 k.k. oraz II, że w dniu

27.05.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą używając przemocy usiłował dopuścić się rozboju na osobie Macieja K., poprzez dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 20 zł., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak pieniędzy u pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 02.06.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Krystiana M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. I., to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań pokrzywdzonych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Przyjęto, że pozostawianie podejrzanego na wolności uzasadnia obawę, że będzie w bezprawny sposób utrudniał postępowanie karne, bowiem drugi ze sprawców rozboju nie został ustalony. Sąd podniósł, iż podejrzanym był uprzednio już pięciokrotnie karany sądowo. W uzasadnieniu podniesiono, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k., zaś jedynie tymczasowe aresztowanie w sposób prawidłowy zabezpieczy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 01.07.2011 r. sygn. VII Kz 328/11 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach.

128/ Sprawa sygn. II Kp 149/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi R. podejrzanemu o to, że w dniu 27.08.2011 r. na trasie pomiędzy miejscowościami W. – R. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób że kierując samochodem marki Citroen, nie dostosował prędkości jazdy do istniejących warunków drogowych, na łuku drogi w prawo stracił panowanie nad pojazdem i przemieścił się na prawą stronę drogi, w wyniku czego doszło do potrącenia pieszych Weroniki M. i Patryka B, po czym w następstwie doznanych obrażeń ciała zmarła Weronika M., zaś Patryk B. doznał ciężkiego uszkodzenia ciała, tj. o czyn z art. 177§2 k.k. Postanowieniem z dnia 02.06.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Adama R. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§2 k.p.k., art. 257§2 k.p.k. w zw. z art. 266§1i2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania zastrzegając jednocześnie, że środek ten ulegnie zmianie z chwilą złożenia poręczenia

majątkowego w kwocie 30.000 zł. w terminie do dnia 09.06.2011 r. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadka, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe przestępstwa z art. 177§2 k.k., umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz tragiczne skutki wypadku drogowego, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, bowiem czyn zagrożony jest wymierzeniem kary pozbawienia wolności do 8 lat. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż zastosowanie tego środka na okres 3 miesięcy pozwoli prokuratorowi na wykonanie wszelkich niezbędnych czynności w celu merytorycznego zakończenia postępowania. Jednakże z uwagi na posiadanie przez podejrzanego pieniędzy z tytułu sprzedaży mieszkania, sąd uznał iż zasadnym będzie zmiana tego środka na poręczenie majątkowe, w przypadku wpłaty kwoty 30.000 zł. w określonym terminie. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, zaś w jego uzasadnieniu sąd odniósł się do tego, że w tej sprawie nie dopatrywał się występowania okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 26.08.2011 r. sygn. 2 Ds. 438/11. 129/ Sprawa sygn. II Kp 161/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mieczysławowi S. podejrzanemu o popełnienie II czynów kwalifikowanych z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k., II czynów z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., czynu z art. 190§1 k.k. oraz czynu z art. 157§2 k.k. Postanowieniem z dnia 09.06.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mieczysława S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe dowody zgromadzone w sprawie w postaci zeznań pokrzywdzonych, protokołów oględzin, wskazują na duże

prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Podniesiono, że z uwagi na zagrożenie ustawowe występków z art. 279§1 k.k. i wcześniejszą karalność związaną z ich popełnieniem w ramach powrotu do przestępstwa, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto zachodzi obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu tym bardziej, iż popełnieniem takiego przestępstwa groził. Z tych też powodów sąd przyjął jako przesłanki tymczasowego aresztowania uzasadnioną obawę popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. Po rozpoznaniu zażalenia podejrzanego SO w Olsztynie postanowieniem z dnia 01.07.2011 r. sygn. VII Kz 341/11 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku, eliminując z podstawy tymczasowego aresztowania art. 258§1 pkt. 1 k.p.k.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie wskazał (jak to uczynił w sentencji), na czym opiera występowanie przesłanki tymczasowego aresztowania z art. 258§1 pkt. 1 k.p.k.

130/ Sprawa sygn. II Kp 174/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi J. podejrzanemu o to, że w okresie od 01.05. 2011 r. do 25.06.2011 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną Izabelą J., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 27.06.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja J. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym wyjaśnienia podejrzanego, który przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, jak też zeznania pokrzywdzonej i innych świadków, protokołu oględzin ciała pokrzywdzonej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na postępowanie, w szczególności na zeznania zamieszkującej wraz z nim pokrzywdzonej. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia lub zdrowia, zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku

dopuszczenia się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Nie bez znaczenia jest okoliczność, iż podejrzany był uprzednio karany za czyn z art. 207§1 k.k. na szkodę pokrzywdzonej, zaś kolejnego przestępstwa dopuścił się w okresie próby. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

131/ Sprawa sygn. II Kp 176/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mirosławowi I. podejrzanemu o to, że w okresie od 24.02. 2011 r. do 29.06.2011 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoimi rodzicami Józefem i Zofią I., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 01.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mirosława I. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na postępowanie, w szczególności na zeznania zamieszkujących wraz z nim pokrzywdzonych. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia lub zdrowia, zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§ 3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało uzasadnienie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu

zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia sąd nie wskazał istotnej okoliczności, iż podejrzany był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za czyn z art. 207§1 k.k. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

132/ Sprawa sygn. II Kp 178/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi K. podejrzanemu o popełnienie w okresie od 28.02. – 02.07.2011 r. IV czynów z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 08.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adama K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe dowody zgromadzone w sprawie w postaci zeznań pokrzywdzonych i protokołów oględzin, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Podniesiono, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynów z art. 279§1 k.k. oraz wcześniejszą karalność związaną z ich popełnieniem w ramach okresu próby związanego z orzeczeniem za podobne przestępstwo kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Wskazano, że zarzucanych czynów podejrzany miał dopuścić się w ramach zastosowanego w innej sprawie dozoru policyjnego. Ponadto zachodzi obawa bezprawnego utrudniania przez podejrzanego prowadzonego w tej sprawie procesu, z uwagi na rozwojowy charakter tego postępowania. Z tych też powodów sąd przyjął jako przesłanki tymczasowego aresztowania uzasadnioną obawę mactwa procesowego ze strony podejrzanego i realnie grożącej podejrzanemu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Niezasadnym było jednakże przyjęcie jako podstawy zastosowania tego środka obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego - art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., skoro w złożonych wyjaśnieniach podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego

aresztowania.

133/Sprawa sygn. II Kp 188/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Eugeniuszowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 11 lipca 2011 r. w miejscowości G. dopuścił się innych czynności seksualnych wobec małoletniej Julii W. w wieku 9 lat, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. II, że w dniu 11 lipca 2011 r. w miejscowości G. dopuścił się innych czynności seksualnych wobec małoletniej Karoliny K. w wieku 9 lat, tj. o czyn z art. 200§1 k.k. Postanowieniem z dnia 14.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Eugeniusza S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zebranych w sprawie dowody, a w szczególności zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Sąd podniósł, iż z uwagi na jego uprzednią karalność za podobne przestępstwa grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa ucieczki i ukrywania się podejrzanego, gdyż podjął próbę ucieczki podczas jego zatrzymania. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ucieczki i ukrywania się podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Jedynie w uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

134/ Sprawa sygn. II Kp 192/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Stanisławowi K. podejrzanemu o to, że w nocy z 16/17.07.2011 r. w miejscowości G. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru trzykrotnie wchodząc do budynku mieszkalnego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 800 zł., a następnie usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 200 zł., jednakże został zatrzymany i wypłoszony przez pokrzywdzonych, po czym ponownie usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienie o wartości 600 zł., ,

działając na szkodę Ewy i Andrzeja S., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278§1 k.k. i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 20.07.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Stanisława K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonych, wskazują, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego przestępstwa. Ponadto uznano, że z uwagi na uprzednią karalność i kilkukrotne nachodzenie domu pokrzywdzonych zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego wpływania na prawidłowy bieg postępowania. Ponadto sąd uznał, iż zachodzi obawa ukrywania się podejrzanego przed wymiarem sprawiedliwości. Z tych też powodów sąd przyjął jako przesłanki tymczasowego aresztowania uzasadnioną obawę mactwa procesowego podejrzanego i obawę jego ukrywania się. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy. Sąd Okręgowy w Olsztynie, który w wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 12.08.2011 r. sygn. VII Kz 419/11 zmienił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku, w ten sposób iż uchylił środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, stosując wobec podejrzanego dozór policyjny. Sąd Okręgowy uznał, w myśl zasady minimalizacji tymczasowego aresztowania, iż dla prawidłowego zabezpieczenia postępowania w tej sprawie nie jest konieczne tymczasowe aresztowanie podejrzanego. Ponadto ustalono, że podejrzanym na dzień 11.09.2011 r. na zaplanowany zabieg operacyjny wodonercza, co oceniono jako kolejny argument za uchyleniem izolacyjnego środka zapobiegawczego.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było niezasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby dozoru policyjnego). Ponadto sąd w uzasadnieniu nie przytoczył żadnych argumentów wskazujących na występowanie uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego.

135/ Sprawa sygn. II Kp 212/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi W. podejrzanemu o to, że I w dniu 15.07.2011 r. w miejscowości W. po uprzednim demontażu i wyjęciu szyby z ramy okiennej dostał się do wnętrza altanki skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia narzędzi o łącznej wartości 100 zł. na szkodę Henryka A. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. oraz II, że w dniu 24.07.2011 r. w miejscowości W. po uprzednim demontażu i wyjęciu szyby z ramy okiennej dostał się do wnętrza altanki skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butki gazowej wartości 80 zł. na szkodę Szymona M. , tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 29.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt.1 i 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności wyjaśnień podejrzanego, który przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów oraz zeznań świadków, protokołu oględzin miejsca zdarzenia, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw. Sąd podniósł, iż podejrzany był już wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu. Podejrzany od trzech lat jest osobą bezdomną i nie posiada miejsca zamieszkania i zameldowania. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe występku z art. 279§1 k.k. podejrzanemu grozi wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też względów sąd przyjął, iż jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. Sąd wskazał, iż wobec podejrzanego nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Nadmienić należy jednakże, iż w powyższej sprawie znajduje zastosowanie jedynie przepis art. 258§1 pkt.1 k.p.k. dotyczący uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego. W sentencji postanowienia sąd jako drugą przesłankę tymczasowego aresztowania przyjmuje występowanie art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., zaś w uzasadnieniu przywołuje wynikająca art. 258§ 2 k.p.k. przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary. Jednakże powyższa przesłanka nie zachodzi, gdyż z uwagi na małe wartości skradzionego mienia, a także przyznanie się podejrzanego, zarzucane mu czyny powinny zostać zakwalifikowane jako wypadki mniejszej wagi kradzieży z włamaniem z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. Z tych też względów zastosowanie znajduje jedynie art. 258§1 pkt.1 k.p.k.

136/ Sprawa sygn. II Kp 215/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dawidowi B. podejrzanemu o to, że I w dniu 29.07.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Adama B. z użyciem noża w ten sposób, że uderzał go pięściami po głowie i przewidując możliwość pozbawienia go życia godził się na to uderzając go nożem kuchennym w klatkę piersiową w pobliżu istotnych dla życia organów, powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci ran kłutych drążących i innych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną wymienionemu pomoc medyczną, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Wiesława J. w ten sposób, iż uderzał go pięściami po całym ciele, podczas którego pobicia wymieniony doznał rany kłutej i krwiaka prawej jamy opłucnowej i odmy opłucnowej, stanowiących ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. o czyn z art. 158§1 i 2 k.k. Postanowieniem z dnia 31.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dawida B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonych oraz świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, w tym poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe obu zarzucanych czynów grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy matactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

137/ Sprawa sygn. II Kp 216/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Pawłowi A. podejrzanemu o to, że I w dniu 29.07.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Adama B. z użyciem noża w ten sposób, że uderzał go pięściami po głowie i przewidując możliwość pozbawienia go życia godził się na to uderzając go nożem kuchennym w klatkę piersiową w pobliżu istotnych dla życia organów, powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci ran kłutych drążących i innych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzieloną wymienionemu pomoc medyczną, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Wiesława J. z użyciem noża w ten sposób, że uderzał go pięściami po głowie i przewidując możliwość pozbawienia go życia godził się na to uderzając go dwukrotnie nożem kuchennym w klatkę piersiową w pobliżu istotnych dla życia organów, powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci ran kłutych drążących i innych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 156§1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 158§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 31.07.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Pawła A. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonych oraz świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, w tym poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe obu zarzucanych czynów grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

138/ Sprawa sygn. II Kp 221/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofa M. podejrzanemu o to, że I w dniu 06.08.2011 r. w miejscowości R. spowodował u Kamila S. naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, w postaci złamania nosa i innych obrażeń ciała, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I działając w celu wywarcia wpływu na Kamila S. groził w/w pobicie i pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę ich spełnienia tj. o czyn z art. 245 k.k. Postanowieniem z dnia 08.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań pokrzywdzonego i pozostałych bezpośrednich świadków jego pobicia wskazują, że jest sprawcą zarzucanych mu przestępstw. Zdaniem sądu wobec jedynie częściowego przyznania się do popełnienia zarzucanych czynów pozostawianie podejrzanego na wolności rodzi obawę, że będzie nakłaniał świadków do składania fałszywych zeznań lub w inny bezprawny sposób utrudniał postępowanie karne. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony, że podjął już próbę bezprawnego wpływania na świadka Sławomira P. Jednocześnie uznano, że z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonego groźby pozbawienia życia zachodzi uzasadniona obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 02.09.2011 r. sygn. VII Kz 439/11 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się jednakże, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które

nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. Ponadto sąd nie powinien wskazywać w uzasadnieniu tego postanowienia, że podejrzany jest sprawcą obu zarzucanych mu czynów.

139/ Sprawa sygn. II Kp 225/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Kamilowi M. podejrzanemu o to, że I w dniu 14.07.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Wojciecha P., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego i pieniędzy o łącznej wartości 1.500 zł. , tj. o czyn z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 25.07.2011 r. w miejscowości G. po dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 600 zł. w celu utrzymania się w jego posiadaniu użył wobec Grzegorz K. przemocy , tj. o czyn z art. 281 k.k. oraz III, że w dniu 24/25.07.2011 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 3.500 zł. na szkodę Katarzyny R. , tj. o czyn z art. 278§1 k.k. Postanowieniem z dnia 11.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Kamila M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 k.p.k. i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że czyny zarzucane podejrzanemu charakteryzują się wysokim stopniem społecznej szkodliwości i zagrożone są karą pozbawienia wolności do 12 lat, co uzasadnia obawę wymierzenia mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu nie zawiera wszystkich elementów tego orzeczenia, gdyż jest na tyle lakoniczne, iż pomimo powołania w sentencji i uzasadnieniu przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. nie wskazuje motywów tego rozstrzygnięcia.

140/ Sprawa sygn. II Kp 226/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Markowi B. podejrzanemu o to, że I w dniu 29.07.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Adama B., powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci ran kłutych drążących i innych, tj. o czyn z art.

158§1 k.k. oraz II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Wiesława J. w ten sposób, iż uderzał go pięściami po całym ciele, podczas którego pobicia wymieniony doznał obrażeń stanowiących ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. o czyn z art. 158§1 i 2 k.k. Postanowieniem z dnia 11.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marka B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonych oraz wyjaśnień innych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że istotną okolicznością wskazującą na konieczność zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego jest to, że przez pewien czas prowadzonego postępowania aresztowani w tej sprawie inni podejrzani nie ujawnili obecności na miejscu zdarzenia podejrzanego Marka B. Zatem pozostając w dalszym ciągu na wolności zachodzi uzasadniona obawa utrudniania przez podejrzanego w bezprawny sposób prowadzonego postępowania. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zarzucanego czynu z pkt. II grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż był uprzednio karany a kwalifikacja prawna tego czynu powinna zostać uzupełniona o art. 64§1 k.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

141/ Sprawa sygn. II Kp 228/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Janowi S. podejrzanemu o to, że I w okresie od lipca 2011 r. do 14.08.2011 r. w miejscowości S. posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci karabinu Mauser oraz amunicję

w postaci 37 sztuk naboju, tj. o czyn z art. 263§2 k.k. oraz II, że okresie od stycznia 2010 r. do 14.07.2011 r. w miejscowości S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją byłą żoną Jolantą S., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 17.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, jak zeznania pokrzywdzonej i innych świadków, protokołu przeszukania i oględzin broni, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynów. Podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na prowadzone postępowanie, w szczególności na zeznania zamieszkującej wraz z nim pokrzywdzonej, jak też zamieszkujących na tej samej posesji innych świadków. Ponadto z uwagi na wypowiedzianie wobec pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia lub zdrowia zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Podniesiono także, iż zarzucany podejrzanemu czyn z art. 263§2 k.k. zagrożony jest orzeczeniem wobec niego surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§ 2 i 3 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych podstawach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 13.10.2011 r. sygn. 2 Ds. 726/11.

142/ Sprawa sygn. II Kp 232/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Bogumiłowi J. podejrzanemu o to, że I w dniu 14.08.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Lecha S., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 450 zł. na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 14.08.2011 r. w miejscowości G.

używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Jacka C., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 500 zł. na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. oraz III, że w dniu 14.08.2011 r. w miejscowości G. spowodował wobec Marcina K. naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, kopiąc go nogami po całym ciele, tj. o czyn z art. 157§2 k.k. Postanowieniem z dnia 23.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Bogumiła J. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonych, protokołu przeszukania podejrzanego i oględzin znalezionych u niego rzeczy, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu występów. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może ukrywać się, gdyż jest osobą bezdomną i nie ma w kraju stałego miejsca zameldowania. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Jednocześnie wobec faktu, że współsprawca czynu I nie został dotychczas zatrzymany sąd uznał, iż istnieje również uzasadniona obawa bezprawnego utrudniania postępowania przez podejrzanego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego, mactwa procesowego z jego strony oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie wskazano, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w powołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

143/ Sprawa sygn. II Kp 235/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Zenonowi O. podejrzanemu o to, że I w dniu 23.08.2011 r. w miejscowości O. dokonał naruszenia nietykalności cielesnej kuratora społecznego przy SR Agnieszki C. w ten sposób, że uderzył ją w twarz podczas i w związku z wykonywaniem przez nią obowiązków służbowych polegających na comiesięcznej kontroli w miejscu zamieszkania, przy czym zarzucanego

mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne , tj. o czyn z art. 222§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz II, że w okresie od kwietnia 2007 r. do 23.08.2011 r. w miejscowości O. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Michaliną O., siostrą Ireną B. oraz jej dziećmi Dawidem, Szymonem i Martyną B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne , tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 25.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Zenona O. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, jak zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Uznano, że podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na prowadzone w tej sprawie postępowanie, w szczególności na zeznania świadków stanowiących członków jego rodziny, którzy wspólnie z nim zamieszkują. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu, jak bowiem wynika z zeznań pokrzywdzonej wymieniony groził jej pozbawieniem życia. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§ 3 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, zaś w jego uzasadnieniu sąd odniósł się do tego, że w tej sprawie nie dopatrył się występowania okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od tymczasowego aresztowania.

144/ Sprawa sygn. II Kp 237/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcina S. podejrzanemu o to, że w dniu 14.07.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Wojciecha P., dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego i pieniędzy o łącznej wartości 1.500 zł. na jego szkodę, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia

26.08.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadka i wyjaśnień drugiego podejrzanego wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyjęto, że czyn zarzucony podejrzanemu charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości i zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 12 lat, co uzasadnia prognozę wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Zwłaszcza, iż w innej sprawie za czyn z art. 280§1 k.k. został on skazany prawomocnie na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu podniesiono, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k., zaś jedynie tymczasowe aresztowanie w sposób prawidłowy zabezpieczy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

145/ Sprawa sygn. II Kp 240/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 27.08.2011 r. w miejscowości M. na ul. Suwalskiej umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki Fiat Seicento, nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od idących prawą stroną pieszych, w wyniku czego doszło do potrącenia pieszych Teresy J. i Zbigniewa J., w wyniku czego w następstwie doznanych obrażeń ciała zmarła Teresa J., zaś Zbigniew J. doznał ciężkiego uszkodzenia ciała a następnie zbiegł z miejsca wypadku drogowego, tj. o czyn z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. Postanowieniem z dnia 29.08.2010 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadka, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe

przestępstwa z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, bowiem czyn zagrożony jest wymierzeniem do 12 lat kary pozbawienia wolności. Ponadto z uwagi na to, że podejrzany został zatrzymany po tym jak zbiegł z miejsca zdarzenia, istnieje uzasadniona obawa jego ukrywania się. Uznano także, iż pozostając na wolności podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego. W uzasadnieniu sąd podniósł, że zastosowanie tego środka na okres 3 miesięcy pozwoli prokuratorowi na wykonanie wszelkich niezbędnych czynności w celu merytorycznego zakończenia postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, zaś w jego uzasadnieniu sąd odniósł się do tego, że w tej sprawie nie dopatrywał się występowania okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 25.10.2011 r. sygn. 2 Ds. 779/11.

146/ Sprawa sygn. II Kp 258/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mieczysławowi O. podejrzanemu o to, że I w okresie od 01.09.2011 r. do dnia 04.09.2011 r. w miejscowościach K. i R. działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wypowiedanie groźby użycia broni palnej doprowadził Sylwestra A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ogólnej kwocie około 1.280 zł., działając na szkodę wymienionego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz, że II w dniu 01.09.2011 r. w miejscowości K. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając niebezpiecznego narzędzia w postaci metalowej rurki i maczety dokonał pobicia Mariusza O. narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 159 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 07.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mieczysława O. na podstawie art.

249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, oraz protokołów przeszukania wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzianego przez podejrzanego groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Ponadto w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania przesłuchanych świadków. Przyjęto również, że z uwagi na zagrożenie ustawowe obu czynów grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż zarzucanych czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 k.k. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3k.p.k. uznając, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono również, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

147/ Sprawa sygn. II Kp 259/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Ryszardowi K. podejrzanemu o to, że w okresie od 02.09.2011 r. do dnia 04.09.2011 r. w miejscowościach K. i R. działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez groźbę użycia broni palnej doprowadził Sylwestra A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ogólnej kwocie około 900 zł., działając na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 07.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Ryszarda K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych i innych świadków, oraz protokołów przeszukania wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Sąd podniósł, że wobec

wypowiadania przez podejrzanego groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa popełnienia przez niego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Ponadto w sytuacji pozostawiania podejrzanego na wolności, zachodziłaby uzasadniona obawa utrudniania przez niego postępowania, poprzez bezprawne wpływanie na zeznania przesłuchanych świadków. Przyjęto również, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 282 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż prawdopodobne jest postawienie podejrzanemu kolejnego zarzutu z art. 263§2 k.k. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki z art. 258§ 1 pkt. 2 oraz § 2 i 3k.p.k. uznając, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Podniesiono, że nie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od zastosowania tego środka. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było słuszne. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

148/ Sprawa sygn. II Kp 261/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Agnieszce P. podejrzanej o to, że w dniu 14.08.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuściła się rozboju na osobie Lecha S. dokonując zaboru w celu przywłaszczenia portfela z dokumentami w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy, kart bankowych oraz pieniędzy w kwocie 450 zł. na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. w zb. z art. 278§1 i 5 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 07.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanej Agnieszki P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzana nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego, protokołu zatrzymania rzeczy, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzana może ukrywać się, gdyż prowadzi włóczęgowski tryb życia i była poszukiwana w tej sprawie przez okres kilkunastu dni. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi jej wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż przeciwko niej prowadzone jest odrębne postępowanie o popełnienie czynu z art. 280§1 k.k. Uznano także, że pozostając na wolności podejrzana może w bezprawny sposób

utrudniać prawidłowy tok prowadzonego postępowania, poprzez nakłanianie świadków i drugiego podejrzanego do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego i matakta procesowego z jej strony oraz grożącej jej surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzana nie korzystała z pomocy obrońcy. Nadmienić należy, że w następstwie zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 30.09.2011 r. sygn. VII Kz 478/11, utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

149/ Sprawa sygn. II Kp 270/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 11.09.2011 r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Wiesława L. dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 105, 50 zł. oraz jednocześnie spowodował u wymienionego obrażenia ciała w postaci urazu twarzoczaszki, złamania kości żuchwy po stronie lewej, złamania trzech żeber, powodujących naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 14.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Andrzeja W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego, protokołu oględzin miejsca zdarzenia i wyjaśnień drugiego podejrzanego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż występki charakteryzuje się brutalnością i wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Uznano także, że pozostając na wolności podejrzany może w bezprawny sposób utrudniać prawidłowy tok prowadzonego postępowania, poprzez nakłanianie pokrzywdzonego, który jest bezpośrednim sąsiadem podejrzanego, do składania fałszywych zeznań. Z tych też

powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W następstwie zażalenia podejrzanego postanowieniem SO w Olsztynie z dnia 30.09.2011 r. sygn. VII Kz 479/11, utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych podstawach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

150/ Sprawa sygn. II Kp 271/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 11.09.2011 r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Wiesława L. dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 105, 50 zł. oraz jednocześnie spowodował u wymienionego obrażenia ciała w postaci urazu twarzoczaszki, złamania kości żuchwy po stronie lewej, złamania trzech żeber, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 14.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Piotra W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego, protokołu oględzin miejsca zdarzenia i wyjaśnień drugiego podejrzanego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż występek charakteryzuje się brutalnością i wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Uznano także, że pozostając na wolności podejrzany może w bezprawny sposób utrudniać prawidłowy tok prowadzonego postępowania, poprzez nakłanianie pokrzywdzonego, który jest bezpośrednim jego sąsiadem, do składania fałszywych zeznań. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony

podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

151/ Sprawa sygn. II Kp 288/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dawidowi N. podejrzanemu o to, że w dniu 27.09.2011 r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami używając przemocy, a nadto grożąc pozbawieniem życia dopuścił się rozboju na osobie Piotra T. dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 200 zł. oraz pieniędzy w kwocie 50 zł., działając na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 30.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dawida N. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2, §2 oraz §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego i wyjaśnienia pozostałych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż występki charakteryzuje się brutalnością i wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Uznano także, że pozostając na wolności podejrzany może w bezprawny sposób utrudniać prawidłowy tok prowadzonego postępowania, a także popełnić przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, którego popełnieniem groził pokrzywdzonemu. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego, grożącej mu surowej kary oraz obawę popełnienia kolejnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w powołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, chociaż w sposób nadmiernie lakoniczny przedstawia przesłanki zastosowania tymczasowego aresztowania w tej sprawie.

152/ Sprawa sygn. II Kp 289/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Danielowi Z. podejrzanemu o to, że w dniu 27.09.2011 r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami używając przemocy, a nadto grożąc pozbawieniem życia dopuścił się rozboju na osobie Piotra T. dokonując zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego o wartości 200 zł. oraz pieniędzy w kwocie 50 zł., działając na szkodę wymienionego, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 30.09.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Daniela Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2, §2 oraz §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego i wyjaśnienia pozostałych podejrzanych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż występek charakteryzuje się brutalnością i wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Uznano także, że pozostając na wolności podejrzany może w bezprawny sposób utrudniać prawidłowy tok prowadzonego postępowania zwłaszcza, iż co do kluczowych okoliczności podejrzany zasłania się niepamięcią i mógłby z innymi podejrzanymi uzgodnić korzystną wersję wyjaśnień. Ponadto zachodzi uzasadniona obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego ze strony podejrzanego, grożącej mu surowej kary oraz obawy popełnienia kolejnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych podstawach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, chociaż w sposób nadmiernie lakoniczny przedstawia przesłanki zastosowania tymczasowego aresztowania w tej sprawie.

153/ Sprawa sygn. II Kp 298/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mieczysławowi S. podejrzanemu o to, że w nocy z 4/5.10.2011 r. w miejscowości R. po uprzednim wypchnięciu drzwi balkonowych, dostał się do wnętrza pokoju hotelowego, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 3.290 zł. , działając na szkodę Łukasza O. i Wojciecha K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w warunkach art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.

Postanowieniem z dnia 07.10.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Mieczysława S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występku. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 279§1 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż zarzucanego czynu dopuścił się miał po opuszczeniu w 2011 r. zakładu karnego, gdzie odbywał karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwa. Dla zastosowania tego środka przymusu nie bez znaczenia była uprzednia karalność podejrzanego. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 21.10.2011 r. sygn. VII Kz 506/11 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

154/ Sprawa sygn. II Kp 309/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi P. podejrzanemu o to, że w dniu 17.10.2011 r. w miejscowości G. używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Stanisława B, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 770 zł. na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. Postanowieniem z dnia 20.10.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 1 miesiąca od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego, protokołu przeszukania podejrzanego i oględzin miejsca zdarzenia, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występku. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany może ukrywać się, gdyż jest osobą bezdomną i nie ma w kraju stałego miejsca zameldowania. Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe czynu z art. 280§1 k.k. grozi mu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności zwłaszcza, iż był uprzednio karany za podobne przestępstwa, a zakład karny opuścił w dniu 31.03.2011 r. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego oraz grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 1 miesiąca zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie wskazano, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 10.11.2011 r. sygn. 1 Ds. 955/11, z uwagi na wprowadzenie do wykonania kary pozbawienia wolności.

155/ Sprawa sygn. II Kp 311/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Wiesławowi B. podejrzanemu o to, że I w dniu 21.10.2011 r. w miejscowości P. dokonał uszkodzenia elewacji przy drzwiach wejściowych, a następnie przy użyciu piły motorowej dokonał pocięcia drzwi pokojowych powodując straty w wysokości 1.150 zł. na szkodę Ireny B., tj. o czyn z art. 288§1 k.k. oraz II, że w okresie od kwietnia 2009r. do 21.10.2011

r. w miejscowości P. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną Ireną B., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 24.10.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Wiesława B. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258 § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. Z uwagi na okoliczność, że podejrzany wypowiadał wobec pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia a nadto, iż zarzucono mu popełnienie umyślnego występku, zachodzi uzasadniona obawa, że dopuści się on przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanki art. 258§ 3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie było zasadne. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego, czy w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstępnie od tymczasowego aresztowania. Nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania dozoru policyjnego z nakazem opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną oraz z zakazem kontaktowania się z pokrzywdzoną. Powyższe środki w należyty sposób zabezpieczyłyby prawidłowy tok postępowania w tej sprawie.

156/ Sprawa sygn. II Kp 313/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Waławowi Z. podejrzanemu o to, że I w dniu 22.10.2011 r. w miejscowości D. dokonał zniszczenia mienia poprzez spalenie budynku stodoły o wartości 15.000 zł., czym działał na szkodę Ewy R., Pawła S. i Marty S. tj. o czyn z art. 288§1 k.k. oraz II, że w dniu 22.10.2011 r. w miejscowości D. groził zniszczeniem mienia, spaleniem zabudowań gospodarskich Pawła S. i Marty S. , przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. Postanowieniem z dnia 25.10.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Waławowa Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258 §1 pkt. 1 oraz § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej

sprawie dowody, w tym zeznania świadków oraz pokrzywdzonych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów pomimo tego, że nie przyznał się on do ich popełnienia. Z uwagi na okoliczność, że podejrzany wypowiadał wobec pokrzywdzonych groźby pozbawienia życia, a nadto iż zarzucono mu popełnienie umyślnego występku, zachodzi uzasadniona obawa, że popełni on przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Podejrzany nie posiada stałego miejsca pobytu oraz miejsca zameldowania, co uzasadnia obawę jego ukrywania się przed organami wymiaru sprawiedliwości. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanki art. 258 §1 pkt. 1 oraz § 3 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało podstawę w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Nadto ustalono, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

157/ Sprawa sygn. II Kp 332/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Leopoldowi W. podejrzanemu o to, że w nocy z 15/16.11.2011 r. w miejscowości S. po poprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 383,80 zł. , działając na szkodę Leszka P., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.11.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Leopolda W. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt.1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania pokrzywdzonego, protokołu oględzin i przeszukania wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występkę. Przyjęto, że z uwagi na fakt iż podejrzany jest osobą bezdomną, która prowadzi wędrowny tryb życia zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania. W uzasadnieniu sąd podniósł także, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 2 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie z przyjętych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania.

158/ Sprawa sygn. II Kp 338/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Bogdanowi Z. podejrzanemu o to, że w bliżej nieustalonym okresie od 2009 r. do dnia 18.11.2011 r. w miejscowości K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Agnieszką Z., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 21.11.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Bogdana Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesiące od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i jej dzieci, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występku. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzania wcześniej groźby karalnej istnieje obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Tym samym odwołano się do występowania przesłanki z art. 258§ 3 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić, do zastosowania wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policyjnego z obowiązkiem opuszczenia przez podejrzanego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną, który w zupełności zabezpieczyłby prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k.

159/ Sprawa sygn. II Kp 341/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Ryszardowi J. podejrzanemu o to, że I w dniu 19.11.2011 r. w miejscowości Z. działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim użyciu siły fizycznej doprowadził taksówkarza Krzysztofa P. do stanu bezbronności, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 500 zł. oraz dowodu osobistego na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 275§1 k.k. zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w tym samym miejscu i czasie działając wspólnie i w porozumieniu grożąc taksówkarzowi Krzysztofowi P. pozbawieniem życia usiłowali doprowadzić do go wydania pieniędzy w kwocie 1.000 zł., tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. Postanowieniem z dnia 22.11.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Ryszarda J. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od ich zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów to pozostałe zebrane w tej sprawie dowody wskazują, iż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Mając na względzie, iż podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, przy zagrożeniu wymierzeniem surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa iż podejrzani będą w bezprawny sposób utrudniać postępowanie karne. Jako przesłankę tymczasowego aresztowania przyjęto natomiast jedynie grożącą podejrzanemu surową karę pozbawienia wolności. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało podstawę w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się jednakże do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. Dodać należy, iż wyrokiem SR w Giżycku z dnia 20.09.2012 r. sygn. II K 68/12 obaj oskarżeni zostali skazani na kary łączne po 3 lata, zaś areszt zaliczono na poczet orzeczonych kar. Jednakże wyrok ten został uchylony orzeczeniem SO w Olsztynie, zaś obecnie postępowanie nadał ponownie się toczy.

160/ Sprawa sygn. II Kp 355/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Tomaszowi S. podejrzanemu o to, że I w dniu 02.02. 2011 r. w miejscowości W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Sebastiana P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.000 zł. dokonując sprzedaży samochodu marki Skoda

Fabia oraz wprowadzając go w błąd co do faktu bycia właścicielem auta, czym dokonał przywłaszczenia tego pojazdu powierzonego mu umową najmu przez Andrzeja F., tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w dniu 04.05.2010 r. w miejscowości W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Wioletę S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł. dokonując jej sprzedaży koparko-ładowarki, posługując się podrobioną fakturą vat, wprowadzając ją w błąd co do faktu bycia właścicielem tej maszyny, czym dokonał przywłaszczenia tego mienia o wartości 120.000 zł. powierzonego mu przez Andrzeja F., tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zb. z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., oraz III, że w dniu 14.01.2011 r. w nieustalonym miejscu dokonał przywłaszczenia powierzonego umową najmu mienia w postaci koparko-ładowarki o wartości 120.000 zł. działając na szkodę Andrzeja F., tj. o czyn z art. 284§2 k.k. Postanowieniem z dnia 08.12.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Tomasza S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd przyjął, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania pokrzywdzonych, oraz dołączonych dokumentów, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż podejrzany nie stawia się na prawidłowo kierowane do niego wezwania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, że w sprawie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące odstępianie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Błędem analizowanego orzeczenia jednakże jest, iż sąd wprawdzie powołał w sentencji postanowienia jako postawę zastosowanego tymczasowego aresztowania art. 258§2 k.p.k. bez podania w uzasadnieniu motywów tego rozstrzygnięcia.

161/ Sprawa sygn. II Kp 366/11 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi P. podejrzanemu o to, że w okresie od 01.09.2011 r. do dnia 14.12.2011 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Marią P., tj. o czyn z

art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 16.12.2011 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja P. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§ 1 pkt.2 oraz §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się jedynie częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej i innych świadków, protokołu oględzin ciała pokrzywdzonej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu występk. Sąd podniósł, że wobec wypowiedzania wcześniej groźby karalnej istnieje uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występk. popełni przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej która sama podała, że obawia się powrotu syna do domu. Ponadto pozostając na wolności podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na prowadzone w tej sprawie postępowanie, poprzez ingerencję w zeznania jego matki. Tym samym odwołano się do występowania uzasadnionej obawy popełnienia przez podejrzanego przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej oraz mactwa procesowego ze strony podejrzanego. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić do oddania podejrzanego pod dozór policyjny z obowiązkiem opuszczenia przez niego lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną, który to środek w zupełności zabezpieczyłby prawidłowy tok prowadzonego w tej sprawie postępowania. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k.

162/ Sprawa sygn. II Kp 18/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Januszowi G. podejrzanemu o to, że w I w dniu 15.01.2012 r. w miejscowości M. spowodował u Agnieszki S. obrażenia ciała w postaci złamania kości nosowej, podbiegnięć krwawych na twarzy, złamania jednego żebra, skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym mając na uwadze charakter obrażeń, ich lokalizację i rozległość

usiłował spowodować u wymienionej ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt. 2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz II, że w bliżej nieustalonym okresie od 2004 r. do 15.01.2011 r. w miejscowości M. znęcał się psychicznie i fizycznie nad Agnieszką S., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 17.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Janusza G. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, jak protokół oględzin i otwarcia zwłok, zeznania świadków w tym sąsiadów pokrzywdzonej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Uznano, że podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na prowadzone w tej sprawie postępowanie, w szczególności z uwagi na to, że jego sąsiedzi złożyli obciążające go zeznania, a podejrzany jest osobą wysoce agresywną. Przyjęta już na tym etapie postępowania kwalifikacja prawna zarzucanego podejrzanemu czynu z pkt. I stanowi realną prognozę orzeczenia wobec niego surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§ 2 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w zastosowanych jego przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia jednakże sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 14.03.2012 r. sygn. 2 Ds. 58/12.

163/ Sprawa sygn. II Kp 23/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi J. podejrzanemu o to, że w dniu 23.06. 2002 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Wiesława J., bijąc go i kopiąc po całym ciele, czym spowodował rozstrój zdrowia powyżej 7 dni, tj. o czyn z art. 158§1 k.k. Postanowieniem z dnia 23.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował

wobec podejrzanego Piotra J. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz innych świadków, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany od dłuższego czasu nie przebywa w miejscu zamieszkania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 28.06.2012 r. sygn. 2 Ds. 1017/02.

164/ Sprawa sygn. II Kp 25/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Zenonowi B. podejrzanemu o to, że w okresie od 10.05. 2007 r. do 08.08. 2011 r. w miejscowości G. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki Lidii B., narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k. Postanowieniem z dnia 06.02.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Zenona B. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności dokumentację MOPS i zeznania świadków, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany nie stawiał się na wezwania organów ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy

postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 19.07.2012 r. sygn. 1 Ds. 640/12, zaś wobec podejrzanego zastosowano dozór policyjny.

165/ Sprawa sygn. II Kp 26/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Patrykowi L. podejrzanemu o to, że I w dniu 27.12.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Radosława S., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia mienie o wartości 400 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. II, że w dniu 27.12.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Marka B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia mienie o wartości 1.000 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. III, że w dniu 27.12.2011 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Sebastiana B., któremu dokonano zaboru w celu przywłaszczenia mienie o wartości 1.000 zł., tj. o czyn z art. 280§1 k.k. , oraz IV, że w dniu 04.01.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim przecięciu kłódki dopuścił się włamania do pomieszczeń biurowych, skąd dokonano zaboru w celu przywłaszczenia mienie o wartości 6.800 zł. na szkodę Sebastiana G., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 25.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Patryka L. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to w oparciu o pozostałe dowody, w tym zeznania pokrzywdzonych i innych świadków oraz nagrania z monitoringu, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. W niniejszej sprawie grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnioną przesłankę realnie grożącej mu surowej kary. Zwłaszcza, iż zarzucanych mu czynów dopuścił się po

upływie kilku dni od wydania wobec niego prawomocnego wyroku skazującego za podobne czyny przeciwko mieniu. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki trafne. Postanowienie sądu zawiera wszelkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

166/ Sprawa sygn. II Kp 30/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Stanisławowi M. podejrzanemu o to, że w dniu 25.01.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu przemocy dopuścił się rozboju na osobie Antoniego Ch., któremu zabrano w celu przywłaszczenia mienie o wartości 308,67 zł. i dokumenty, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art.275§1 k.k. zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 27.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Stanisława M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to w świetle zgromadzonych w tej sprawie dowodów, zachodzi jednakże wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Podejrzany nie posiada stałego miejsca pobytu, a tym samym istnieje realna obawa jego ukrywania się zwłaszcza, iż grozi mu wymierzenie surowej kary w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrycia się podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego przesłanki trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Dodać należy, że wyrokiem SR w Giżycku sygn. IIK 197/12 z

dnia 29.08.2012 r. Stanisław M. został skazany za zarzucane mu przestępstwo na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś okres aresztowania zaliczono na poczet tej kary.

167/ Sprawa sygn. II Kp 71/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dagmarze T. podejrzanej o to, że w dniu 13.03.2012 r. w miejscowości G. działając w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia męża Piotra K. uderzyła go nożem w plecy, powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci ran kłutych drążących i innych, które stanowiły długotrwałą chorobę realnie zagrażającą życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na udzieloną wymienionemu pomoc medyczną, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. Postanowieniem z dnia 15.03.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanej Dagmary T. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd podniósł, iż podejrzana przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz świadków obecnych w mieszkaniu w chwili czynu, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzana może utrudniać postępowanie karne, bowiem bezpośrednio po zdarzeniu zaistniała ze strony podejrzanej i osób jej towarzyszących próba uzgodnienia wersji zdarzenia korzystnej dla niej, a nadto doszło do zatarcia śladów przestępstwa (umycie noża). Ponadto z uwagi na zagrożenie ustawowe zarzucanego podejrzanej czynu grozi jej wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy mactwa procesowego podejrzanej oraz grożącej jej surowej kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania, gdyż nie ma alternatywy dla środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzana nie korzystała z pomocy obrońcy. Sąd Okręgowy w Olsztynie w wyniku zażalenia podejrzanej postanowieniem z dnia 05.04.2012 r. sygn. VII Kz 268/12 zmienił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku w ten sposób, iż wyeliminował z podstawy zastosowanego wobec podejrzanej tymczasowego aresztowania art. 258§1 pkt. 1 i 2 k.p.k., w pozostałym zakresie (art. 258§2 k.p.k.) utrzymując je w mocy.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Błędem analizowanego orzeczenia jednakże jest, iż sąd wprawdzie powołał w sentencji postanowienia jako postawę zastosowanego tymczasowego aresztowania art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. (uzasadnioną obawę ucieczki lub ukrywania się) bez podania w uzasadnieniu motywów tego rozstrzygnięcia.

168/ Sprawa sygn. II Kp 81/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Stefanowi B. podejrzanemu o to, że w dniu 17.03.2012 r. w miejscowości P. trzymając w ręce nóż kuchenny wypowiadał groźby pozbawienia życia oraz spalenia majątku Janusza B., a nadto groził pozbawieniem życia Wiesławie B. i Krzysztofowi B, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 190§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 27.03.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Stefana B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż zgromadzone w tej sprawie dowody w tym zeznania świadków, protokołu oględzin noża oraz protokołu oględzin budynku mieszkalnego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego gróźb karalnych w obecności funkcjonariuszy Policji, istnieje realna obawa spełnienia gróźb wobec pokrzywdzonych, polegających na pozbawieniu ich życia i spaleniu mienia. Tym bardziej, że w przeszłości był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Z tych też powodów sąd przyjmując występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 1 i § 3k.p.k., uznał, iż jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy w tej sprawie prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia, a także sąd wskazał w jego uzasadnieniu, iż nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k. Błędem analizowanego orzeczenia jednakże jest, iż sąd wprawdzie powołał w sentencji postanowienia jako postawę zastosowanego tymczasowego aresztowania art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. (uzasadnioną obawę ucieczki lub ukrywania się) bez podania w uzasadnieniu motywów tego rozstrzygnięcia.

169/ Sprawa sygn. II Kp 93/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dariuszowi G. podejrzanemu o to, że I w nocy 13.04.2012 r. w miejscowości R. wdarł się do mieszkania Tadeusza L. działając tym samym na jego szkodę, przy czym zarzucanego mu czynu

dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 193 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. oraz ,że II w nocy 13.04.2012 r. w miejscowości R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża oraz używając przemocy dopuścił się rozboju na osobie Tadeusza L., podczas którego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 100 zł. oraz żądając wydania większej kwoty pieniędzy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo rozboju będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 280§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 19.04.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dariusza G. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonego, innych świadków oraz oględzin ciała pokrzywdzonego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Zwłaszcza, iż czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa , będąc wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu z użyciem przemocy. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

170/ Sprawa sygn. II Kp 94/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Damianowi B. podejrzanemu o to, że I w nocy 13.04.2012 r. w miejscowości R. wdarł się do mieszkania Tadeusza L. działając tym samym na jego szkodę, tj. o czyn z art. 193 k.k. II, że w nocy 13.04.2012 r. w miejscowości R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża oraz używając przemocy dopuścił się

rozboju na osobie Tadeusza L., podczas którego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 100 zł. oraz żądał wydania większej kwoty pieniędzy, tj. o czyn z art. 280§2 k.k. oraz, że III w miejscu i czasie jak w pkt. I działając w celu wywarcia wpływu na świadka Tadeusza L. groził w/w podejrzeniem gardła w przypadku powiadomienia przez niego Policji o dokonanym na jego szkodę przestępstwie rozboju, tj. o czyn z art. 245 k.k. Postanowieniem z dnia 19.04.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Damiana B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznania pokrzywdzonego, innych świadków oraz oględzin ciała pokrzywdzonego oraz wyjaśnień drugiego podejrzanego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 280§2 k.k. grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że pozostając na wolności podejrzanym może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 i 3 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie uznano, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego zastosowanie za właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

171/ Sprawa sygn. II Kp 101/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi S. podejrzanemu o to, że w okresie od 24 do 26.04.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przemocą pozbawił wolności Andrzeja K. i Michała R. poprzez umieszczenie ich w piwnicy zamkniętej na kłódkę, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem oraz wielokrotnie wziął udział w ich pobiciu przy użyciu trzonka od siekiery, biciu pięściami oraz kopaniu po całym ciele, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157§1 k.k. , tj. o czyn z art. 189§3 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 30.04.2012 r. SR

w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym wyjaśnienia drugiego podejrzanego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 189§3 k.k., jak również wobec uprzedniej karalności, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań zwłaszcza, że jeden z pokrzywdzonych wyraźnie obawia się złożenia obciążających podejrzanego zeznań. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie wskazano, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligującego odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego zastosowania za właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

172/ Sprawa sygn. II Kp 102/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Maciejowi P. podejrzanemu o to, że w okresie od 24 do 26.04.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przemocą pozbawił wolności Andrzeja K. i Michała R. poprzez umieszczenie ich w piwnicy zamkniętej na kłódkę, które łączyło się ze szczególnym udręczeniem oraz wielokrotnie wziął udział w ich pobiciu przy użyciu trzonka od siekiery, biciu pięściami oraz kopaniu po całym ciele, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157§1 k.k., tj. o czyn z art. 189§3 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 30.04.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Macieja P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie

dowody (w tym wyjaśnienia drugiego podejrzanego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 189§3 k.k., jak również wobec uprzedniej karalności, grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań, zwłaszcza że jeden z pokrzywdzonych wyraźnie obawia się złożenia obciążających podejrzanego zeznań. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Ponadto przyjęto, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligującego odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego zastosowania za właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

173/ Sprawa sygn. II Kp 103/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Robertowi N. podejrzanemu o to, że w dniu 29.04.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu Marcina B., narażając wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 k.k. , po czym użył noża w bezpośrednim zamiarze pozbawienia wymienionego życia, uderzając go gdy leżał na ziemi dwukrotnie nożem w klatkę piersiową, powodując dwie rany kłute, które uszkodziły serce i wątrobę, w następstwie czego wymieniony zmarł, tj. o czyn z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 01.05.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Roberta N. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym wyjaśnienia drugiego podejrzanego oraz zeznania świadków) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 148§1 k.k., grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych

zeznań, zwłaszcza że zachodzi konieczność przeprowadzenia szeregu czynności dowodowych. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania. Zdaniem sądu inne środki zapobiegawcze o charakterze wolnościowym byłyby niewystarczające. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego zastosowania za właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k.

174/ Sprawa sygn. II Kp 104/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi D. podejrzanemu o to, że w dniu 29.04.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wziął udział w pobiciu Marcina B., narażając wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 k.k., po czym użył noża w bezpośrednim zamiarze pozbawienia wymienionego życia, uderzając go gdy leżał na ziemi dwukrotnie nożem w klatkę piersiową, powodując dwie rany kłute, które uszkodziły serce i wątrobę, w następstwie czego wymieniony zmarł, tj. o czyn z art. 148§1 k.k. w zb. z art. 159 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 01.05.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina D. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym wyjaśnienia drugiego podejrzanego oraz zeznania świadków) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że z uwagi na zagrożenie ustawowe zbrodni z art. 148§1 k.k., grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że pozostając na wolności podejrzany może utrudniać postępowanie karne, poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań, zwłaszcza że zachodzi konieczność przeprowadzenia szeregu czynności dowodowych. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 2 oraz §2 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok

prowadzonego postępowania, tak aby podejrzany nie miał możliwości wpływania na świadków czy innego utrudniania postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte jego zastosowania za właściwe. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k.

175/ Sprawa sygn. II Kp 105/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Henrykowi Z. podejrzanemu o to, że w okresie od 01.07. 2009 r. do 05.08.2010 r. oraz od 19.11. 2010 r. do 30.04.2012 r. w miejscowości S. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoimi rodzicami Hieronimem i Krystyną Z., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 02.05.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Jana S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 3k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to jednakże pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, przede wszystkim zeznania pokrzywdzonych, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Podejrzany przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na postępowanie, w szczególności na zeznania zamieszkujących wraz z nim pokrzywdzonych. Ponadto wobec wypowiedzienia wobec pokrzywdzonych gróźb pozbawienia życia lub uszkodzenia ciała, zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzany któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuści się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§3k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Nadto dodał, iż w sprawie brak jest przesłanek z art. 259 k.p.k., które nakazywałyby odstąpienie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie było zasadne. Wprawdzie postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia,

jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono w jakimkolwiek zakresie dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wobec podejrzanego innego wolnościowego środka zapobiegawczego (choćby warunkowego dozoru policyjnego). Prawidłowe zastosowanie w tej sprawie zasady z art. 257§1 k.p.k. powinno doprowadzić do oddania podejrzanego pod dozór policyjny połączony z nakazem opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi, wraz z zakazem kontaktowania się z nimi.

176/ Sprawa sygn. II Kp 136/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Łukaszowi K. podejrzanemu o to, że I w nocy 29/30 .11. 2011 r. w miejscowości K. po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych dokonał włamania do budynku mieszkalnego, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 2.400 zł, na szkodę Andrzeja G., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. II, że w dniu 21.12.2011 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1350 zł. na szkodę Marzanny P., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. oraz III, że w nocy z 13/14.02.2012 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochód marki BMW o wartości 45.000 zł. na szkodę Ireny B., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.06.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Łukasza K. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów zwłaszcza, iż podejrzany przyznał się do ich popełnienia. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem prawdopodobnie przebywa za granicą. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W uzasadnieniu postanowienia sąd podniósł, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligującego odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne wszelkie elementy tego orzeczenia.

177/ Sprawa sygn. II Kp 157/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sebastianowi D. podejrzanemu o to, że w okresie od 04-06.07.2012 r. w masywie leśnym k/ m. Przeździek Mały pilnując schowanego pojazdu udzielił pomocy nieustalonym osobom w ukryciu samochodu marki BMW X6 o wartości 220.000 zł., który pochodził z kradzieży z włamaniem działając na szkodę Macieja K., tj. o czyn z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. Postanowieniem z dnia 09.07.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Sebastiana D. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd argumentował, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to jednakże został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia czynu w kompleksie leśnym, będąc ubranym w czapkę kominiarkę oraz rękawice na dłoniach, co jednoznacznie dowodzi, iż pilnował skradzionego uprzednio pojazdu. Wymieniony był uprzednio karany za podobne przestępstwa. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd wskazał, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259§1 k.p.k. uzasadniających odstępnie od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Dodać należy, że prawomocnym wyrokiem SR w Szczytnie sygn. IIK 537/12 z dnia 08.11.2012 r. wydanym w trybie art. 387§1 k.p.k. Sebastian D. został skazany za zarzucany mu czyn na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś okres aresztowania zaliczono na poczet tej kary.

178/ Sprawa sygn. II Kp 158/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Wojciechowi M. podejrzanemu o to, że w dniu 04.07. 2004 r. w miejscowości K. po pokonaniu zabezpieczenia dostał się do wnętrza pojazdu, po czym usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki Polonez o wartości 1.900 zł. na szkodę Piotra D., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie go przez pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. Postanowieniem z dnia 11.07.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Wojciecha M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzone w sprawie materiały dowodowe,

zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu zwłaszcza iż sam przyznał się do jego popełnienia, a nadto został zatrzymany na gorącym uczynku. Sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem opuścił miejsce zamieszkania bez zgody organów ścigania oraz zaniechał poinformowania ich o aktualnym miejscu pobytu. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

179/ Sprawa sygn. II Kp 174/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Łukaszowi B. podejrzanemu o to, że I w dniu 26.04.2012 r. w miejscowości G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa o wartości 1.000 zł. na szkodę Elwiry G., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. II, że w dniu 06.06.2012 r. w miejscowości G. poprzez skierowanie strumienia gazu w twarz Alicji J. doprowadził ją do stanu bezbronności i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odzieży o wartości nie mniejszej niż 2.202 zł. na szkodę Bożeny K, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. oraz, że III w okresie od stycznia 2012 r. do 25.04.2012 r. w miejscowości G. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją siostrą Anną B. i matką Elwirą G., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 31.07.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Łukasza B. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 oraz §3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się jedynie do popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. II, to również pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zeznań pokrzywdzonych i innych świadków) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Uznano, że z uwagi na zagrożenie ustawowe występkę z art. 280§1 k.k., grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności. Sąd podniósł, że podejrzanym przez blisko dwa miesiące ukrywał się przed organami ścigania, co sprawia iż pozostawienie podejrzanego na wolności

spowodowałyby bezprawne utrudnianie z jego strony prowadzonego postępowania. Z tych też względów sąd przyjął występowanie przesłanek opisanych w art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz §2i3 k.p.k. odwołując się do argumentów zawartych we wniosku prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż jedynie zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy zabezpieczy w prawidłowy sposób tok prowadzonego postępowania oraz, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od tymczasowego aresztowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne. Uzasadnienie tego postanowienia jest zbyt lakoniczne w zakresie wskazania przesłanek zastosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. Bezpodstawnym jest odwołanie się przez sąd do argumentów podanych we wniosku prokuratora, bez wykazania okoliczności wskazujących na istnienie podstawy i konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania zgodnie z art. 251§3 k.p.k. Ponadto w uzasadnieniu orzeczenia sąd przywołuje przesłankę zastosowania tego środka zapobiegawczego z art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. czego nie uczynił w sentencji postanowienia, przez co orzeczenie nie jest spójne.

180/ Sprawa sygn. II Kp 176/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Karolowi M. podejrzanemu o to, że w okresie od 31.12.2011 r. do 09.01. 2012 r. w miejscowościach G. i B. na terenie ogródków działkowych dokonał włamania do 12 altanek skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienia na szkodę Janusza K. i innych osób, tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne, II, że w dniu 27.11.2011 r. w miejscowości G. i B. dokonał włamania do garażu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1550 zł. na szkodę Emila L., tj. o czyn z art. 279§1 k.k., oraz III, że w dniu 27.11.2011 r. w miejscowości G. i B. dokonał włamania do garażu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 1550 zł. na szkodę Emila L., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. Postanowieniem SR w Giżycku bez wskazania daty jego wydania na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Karola M. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w postaci zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień innych podejrzanych, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconych podejrzanemu czynów. Sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru

sprawiedliwości, bowiem podejrzany uporczywie nie stawia się na wezwania organów ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

181/ Sprawa sygn. II Kp 180/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sebastianowi Sz. podejrzanemu o trzy czyny: I, że w dniu 02.08.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami publicznie i z oczywiscie błahego powodu okazując rażące lekceważenie dla porządku prawnego wziął udział w pobiciu Daniela W., tj. o czyn z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. II, że w miejscu i czasie jak w pkt. I groził w/w Danielowi W. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190§1 k.k. oraz III, że w nocy z 4/5.08.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Jana N, tj. o czyn z art. 158§1 k.k. Postanowieniem z dnia 07.08.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Sebastiana Sz. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§3 k.p.k. w zw. z art. 257§1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się jedynie do popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. I to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym wyjaśnienia pozostałych podejrzanych) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia wszystkich zarzucanych mu przestępstw. Podniesiono, że z uwagi na występującą obawę popełnienia przez podejrzanego kolejnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu zachodzi przesłanka do zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§3 k.p.k. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż wcześniej stosowany wobec podejrzanego dozór policyjny okazał się być środkiem nieskutecznym, zaś zarzucanych czynów dopuścić się miał na przepustce z Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego. W toku postępowania *habeas corpus*

podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Tymczasowe aresztowanie wobec Sebastiana Sz. zastosowano zasadnie. Jednakże niezrozumiałym jest powołanie jako podstawy stosowania tego środka art. 258§3 k.p.k. w zw. z art. 257§1 k.p.k., skoro ten ostatni przepis reguluje zasadę minimalizacji stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego. W uzasadnieniu postanowienia sąd nie wskazał, czy zbadał istnienie przesłanek z art. 259 k.p.k. obligujących do odstąpienia od tego środka. W toku procesu karnego przeciwko Sebastianowi Sz. sygn. II K 611/12 SR w Giżycku kilkakrotnie przedłużał tymczasowe aresztowanie.

182/ Sprawa sygn. II Kp 188/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sławomirowi K. podejrzanemu o to, że w dniu 07.08.2012 r. w miejscowości K. po uprzednim wybiciu szyby dostał się do wnętrza domu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o wartości 1600 zł. na szkodę Haliny K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 1 roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w warunkach art. 64§1 k.k., tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. Postanowieniem z dnia 11.08.2012 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Sławomira K. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się częściowo (poza kradzieżą odtwarzacza VHS) do popełnienia zarzucanego mu czynu to w trakcie przesłuchania przed prokuratorem przyznał się w całości, a zatem zachodzi obawa mataczenia w sprawie. Podniesiono, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego czynu, zaś z uwagi na zagrożenie ustawowe i wcześniejszą karalność grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako przesłanki tymczasowego aresztowania uzasadnioną obawę matactwa procesowego ze strony podejrzanego w sprawie i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Tymczasowe aresztowanie wobec podejrzanego Sławomira K. zastosowano zasadnie, lecz stosowanie tego środka zapobiegawczego na podstawie przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. było nieuzasadnione. Zmiana wyjaśnień przez podejrzanego nie stanowi o występowaniu obawy mactwa procesowego z jego strony, gdyż nie jest bezprawnym utrudnieniem postępowania. Ponadto podejrzany ma prawo do zmiany wyjaśnień, jak również może odmówić ich złożenia. Zatem zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie można było jedynie rozważać w ramach przesłanki z art. 249§1 k.p.k., art. 258§2 k.p.k. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu nie wyjaśniono dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie innego środka zapobiegawczego. Dodać należy, że po wniesieniu aktu oskarżenia przedłużono tymczasowe aresztowanie wobec Sławomira K., zaś dopiero po złożeniu przez podejrzanego zażalenia na przedłużenie aresztu sąd uchylił izolacyjny środek zapobiegawczy z uwagi na wprowadzenie wymienionemu do odbycia kary pozbawienia wolności w innej sprawie. Następnie wyrokiem SR w Giżycku sygn. IIK 516/12 z dnia 24.05.2013 r. Sławomir K. został skazany za zarzucany mu czyn na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś okres aresztowania zaliczono na poczet tej kary.

183/ Sprawa sygn. II Kp 195/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Mateuszowi O. podejrzanemu o to, że w dniu 20.01. 2010 r. w miejscowości P. uzyskał bez uprawnienia dostęp do konta Anny J. i zmienił zapis na informatycznym nośniku danych oraz poprzez zmianę hasła usiłował następnie doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Michała O., w zakresie wprowadzenia w błąd co do tego, że wystawione przez niego do sprzedaży na aukcji przedmioty faktycznie zamierza sprzedać, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zakwestionowanie prawidłowości tych transakcji, tj. o czyn z art. 267§1 k.k. w zb. z art. 268§2 k.k. w zw. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 06.09.2012 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mateusza O. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania pokrzywdzonych, dokumentów bankowych i firmy internetowej, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Sąd przyjął, że zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem opuścił dotychczasowe miejsce zamieszkania, a miejsce aktualnego jego pobytu nie jest znane. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do

wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

184/ Sprawa sygn. II Kp 205/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi R. podejrzanemu o to, że w dniu 02.09.2012 r. w miejscowości B. po uprzednim wypowiedzianiu gróźb karalnych i stosowaniu przemocy doprowadził Katarzynę K. do poddania się czynności seksualnej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 197§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 17.09.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja R. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to jednakże w świetle zgromadzonych dowodów w tym zeznań pokrzywdzonej zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Ponadto istnieje realna obawa jego ukrywania się przed organami ścigania, gdyż przed zatrzymaniem od około dwóch tygodni nie powrócił do zakładu karnego z udzielonej mu przepustki. Sąd uznał, iż grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Z tych też powodów sąd przyjął jako spełnione przesłanki uzasadnionej obawy ukrywania się podejrzanego i realnie grożącej mu surowej kary. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są właściwe. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Ponadto dodać należy, że w toku śledztwa przedstawiono podejrzanemu zarzuty popełnienia łącznie IX czynów, zaś w dalszej części procesu karnego prowadzonego przeciwko Andrzejowi R. po wniesieniu przeciwko niemu aktu oskarżenia tymczasowe aresztowanie było przedłużane na dalsze okresy.

185/ Sprawa sygn. II Kp 206/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Krzysztofowi A. podejrzanemu o to, że w okresie od 02/03.08. do 15.09.2012 r. w miejscowościach K. i innych, działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, bądź usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, powodując łączne straty w wysokości 304.674,38 zł. na szkodę Telekomunikacji Polskiej S.A., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 254a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 18.09.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Krzysztofa A. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania z zastrzeżeniem, iż środek ten ulegnie zmianie z chwilą złożenia przez podejrzanego poręczenia majątkowego w kwocie 15.000 zł. nie później niż do 25.09.2012 r. Sąd argumentował, iż wprawdzie podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to ponadto pozostały zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków oraz protokołów oględzin miejsca zdarzenia, wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Sąd przyjął jako spełnioną przesłankę tymczasowego aresztowania realnie grożącej podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Jednocześnie dopuścił możliwość zastosowania wobec podejrzanego poręczenia majątkowego podnosząc, że podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. Kolejnym mankamentem tego orzeczenia jest, że sąd przywołał jako podstawę zastosowania tymczasowego aresztowania art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., nie podając w uzasadnieniu motywów tego stanowiska. Ponadto sąd nie przywołał prawidłowej podstawy aresztu warunkowego – art. 257§2 k.p.k. W następstwie

złożenia wymaganego poręczenia majątkowego w dniu 19.09.2012 r. podejrzany został zwolniony z aresztu śledczego.

186/ Sprawa sygn. II Kp 221/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Karolowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 28.09.2012 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu małoletniego Kamila G. a nadto poprzez użycie przemocy dokonał rozboju polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia plecaka z zawartością mienia o łącznej wartości 155 zł. na szkodę wymienionego, tj. o czyn z art. 280§1 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Postanowieniem z dnia 01.10.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Karola S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, że choć podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Zaznaczono, że z uwagi na drastyczny sposób popełnienia czynu zachodzi przesłanka do zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§2 k.p.k., a mianowicie realna groźba wymierzenia podejrzanemu surowej kary. Jednakże sąd niezasadnie przyjął występowanie przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., podnosząc że z uwagi na odmienne wyjaśnienia podejrzanego od zeznań pokrzywdzonego, pozostając na wolności podejrzany będzie mógł wywierać bezpośredni wpływ na pokrzywdzonego. Brak było dowodów, które potwierdzałyby tą obawę a linia obrony obrana przez podejrzanego nie może stanowić dla niego ujemnych konsekwencji prawnych. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż nie zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie tego środka z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś podstawą tego środka zapobiegawczego powinien być jedynie art. 258§ 2k.p.k. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Po wniesieniu aktu oskarżenia SR w Giżycku postanowieniem z dnia 24.10.2012 r. sygn. II K 536/12 utrzymano w mocy tymczasowe aresztowania przedłużając okres jego stosowania na dalsze 2 miesiące. To ostatnie orzeczenie zostało zmienione przez SO w Olsztynie w wyniku zażalenia obrońcy oskarżonego, który postanowieniem z dnia 09.11.2012 r. sygn. VII Kz 794/12 zmienił tymczasowe aresztowanie na dozór policyjny, uznając iż brak jest przesłanki

z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., zaś przesłanka z art. 258§2 k.p.k. na tym etapie postępowania nie jest pewna, bowiem oskarżony nie był dotychczas karany jako osoba dorosła.

187/ Sprawa sygn. II Kp 228/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Ryszarda Ż. podejrzanemu o to, że w okresie od października 2009 r. do 12.12. 2012 r. w miejscowości G. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego z mocy wyroku sądowego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna Kacpra Ż., narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1 k.k. Postanowieniem z dnia 12.10.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku zastosował wobec podejrzanego Ryszarda Ż. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Sąd uznał, iż z uwagi na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadków oraz dokumentacji komornika, zachodzi wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzuconego podejrzanemu czynu. Ponadto przyjęto, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany od dłuższego czasu uporczywie nie stawiał się na wezwania organów ścigania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy sposób zabezpieczy postępowanie karne. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 19.10.2012 r. sygn. 2 Ds. 1008/12.

188/ Sprawa sygn. II Kp 250/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Rafałowi J. podejrzanemu o to, że w dniu 12.05. 2011 r. w miejscowości G. będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, składając zeznania jako świadek przed SR zeznał nieprawdę, tj. o czyn z art. 233§1 k.k. Postanowieniem z dnia 06.11.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Rafała J. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14

dni od zatrzymania. Podniesiono, że zachodzą przesłanki z art. 249§1 k.p.k., w świetle zgromadzonych w tej sprawie dowodów, w tym odpisów protokołów przesłuchania świadka Rafała J. Sąd uznał, że zachodzi obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany nie mieszka pod podanym w oświadczeniu adresem. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego wskazane w art. 259 k.p.k. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 01.03.2013 r. sygn. I Ds. 166/13.

189/ Sprawa sygn. II Kp 291/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Marcinowi A. podejrzanemu o to, że w okresie od 02/03.08. do 15.09.2012 r. w miejscowościach K. i innych, działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, bądź usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, powodując łączne straty w wysokości 304.674,38 zł. na szkodę Telekomunikacji Polskiej S.A., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 254a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.12.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Marcina A. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Podniesiono, że w świetle zgromadzonych w tej sprawie dowodów, w tym wyjaśnień drugiego podejrzanego zachodzą przesłanki z art. 249§1 k.p.k. Sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany nie mieszka pod podanym w oświadczeniu adresem, albowiem bez zgody organów ścigania opuścił miejsce zamieszkania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy tok postępowania. W

toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące odstępnie od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

190/ Sprawa sygn. II Kp 292/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Łukaszowi A. podejrzanemu o to, że w okresie od 02/03.08. do 15.09.2012 r. w miejscowościach K. i innych, działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, bądź usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia przewodów telekomunikacyjnych, powodując łączne straty w wysokości 304.674,38 zł. na szkodę Telekomunikacji Polskiej S.A., tj. o czyn z art. 278§1 k.k. w zb. z art. 254a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 13.12.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Łukasza A. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 14 dni od zatrzymania. Podniesiono, że w świetle zgromadzonych w tej sprawie dowodów, w tym wyjaśnień drugiego podejrzanego zachodzą przesłanki z art. 249§1 k.p.k. Sąd uznał, że zachodzi uzasadniona obawa jego ukrywania się przed organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, bowiem podejrzany nie mieszka pod podanym w oświadczeniu adresem, albowiem bez zgody organów ścigania opuścił miejsce zamieszkania. Sąd przychylił się zatem w zaistniałej sytuacji do wniosku prokuratora o konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania, gdyż jedynie ten środek zapobiegawczy w prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś przyjęte przesłanki jego stosowania są trafne. Postanowienie sądu obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące odstępnie od izolacyjnego środka zapobiegawczego. Nadmienić należy, że tymczasowe aresztowanie zastosowane

wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 19.02.2013 r. sygn. 1 Ds. 883/13.

191/ Sprawa sygn. II Kp 303/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Włodzimierzowi W. podejrzanemu o to, że w okresie od kwietnia 2012 r. do dnia 13.12.2012 r. w miejscowości K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką Nadzieją W. oraz siostrzenicą Martą R., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 02.05.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Włodzimierza W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 oraz § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, przede wszystkim zeznania pokrzywdzonych oraz pozostałych świadków, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. Podejrzanym przebywając w miejscu zamieszkania mógłby wpływać bezprawnie na postępowanie, w szczególności na zeznania zamieszkujących wraz z nim pokrzywdzonych, poprzez nakłanianie ich do składania fałszywych zeznań. Ponadto wobec wypowiedzania wobec pokrzywdzonych gróźb pozbawienia życia, zachodzi uzasadniona obawa, że podejrzanym któremu zarzucono popełnienie umyślnego występku dopuścił się przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Tym samym sąd przyjął występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§3 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Nie bez znaczenia jest fakt, iż podejrzanym odbywał już karę pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207§1 k.k., którego dopuścił się na szkodę matki. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne oraz znajdowało oparcie w przywołanych podstawach. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia, jednakże w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące odstąpienie od izolacyjnego środka zapobiegawczego.

192/ Sprawa sygn. II Kp 311/12 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Wiesławowi Z. podejrzanemu o to, że w okresie od dnia 01.01.2010 r. do 22.12.2012 r. w miejscowości W. znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną Ewą Z., a także w okresie od 01.06.2012 r. do 01.09.2012 r. znęcał się psychicznie nad córką Magdą Z., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 24.12.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Wiesława Z. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany przyznał się jedynie częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu wobec żony to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych, sąsiadów i interweniujących funkcjonariuszy policji) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego gróźb karalnych istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonych. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na toczący się proces, bowiem mógłby nakłaniać zamieszkujące wraz z nim pokrzywdzone lub też przesłuchanych w charakterze świadków sąsiadów do składania fałszywych zeznań. Tym samym odwołał się sąd do występowania przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś podstawy zastosowania tego środka zapobiegawczego wskazano prawidłowo. Postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia. Odniesiono się ponadto do tego, że zachodzą przesłanki wymienione w art. 259 k.p.k. obligujące do odstąpienia od stosowania tego środka.

193/ Po skierowaniu aktu oskarżenia w opisanej powyżej sprawie SR w Giżycku postanowieniem z dnia 20.02.2013 r. sygn. V K 42/13 zmienił stosowany wobec oskarżonego Wiesława Z. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na dozór policyjny, nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi. Następnie już w dniu 28.02.2013 r. SR w Giżycku wydał kolejne postanowienie sygn. V K 42/13 o zmianie zastosowanych środków o charakterze wolnościowym ponownie na tymczasowe aresztowanie oskarżonego Wiesława Z. Powodem tej zmiany było niewywiązywanie się przez oskarżonego z nałożonych obowiązków, w tym nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego oraz zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi.

Ponowne tymczasowe aresztowanie wymienionego oskarżonego uznać należy za zasadne. Jednakże analizując kolejne postanowienie SR w Giżycku o zastosowaniu tymczasowego aresztowania z dnia 28.02.2013 r. sygn. V 42/13 wskazać należy na poważne mankamenty tego orzeczenia. Sąd powołał się w nim niezasadnie jako wyłączną podstawę tego rozstrzygnięcia na ogólny przepis art. 253§1 k.p.k., bez powołania się na jakiegokolwiek przesłanki tymczasowego aresztowania, w tym ogólną z art. 249§1 k.p.k. oraz przesłankę szczególną z art. 258 k.p.k. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia nie opisano także jakie w tym zakresie sąd poczynił ustalenia, odwołując się jedynie do tego że oskarżony zignorował postanowienie dotyczące zastosowanych wobec niego środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym. Dopiero SO w Olsztynie postanowieniem z dnia 22.03.2013 r. sygn. VII Kz 246/13, który nie uwzględnił zażalenia oskarżonego na ponowne jego aresztowanie wskazał, że zaistniały przesłanki tymczasowego aresztowania z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. i art. 258§3 k.p.k.

194/ Sprawa sygn. II Kp 1/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Karolowi S. podejrzanemu o to, że w dniu 29.12.2012 r. w miejscowości G. działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z nieletnim wziął udział w pobiciu Kamila B., narażając wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku z art. 156§1 k.k., przy czym w wyniku doznanych obrażeń ciała Kamil B. zmarł, tj. o czyn z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 158§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w z art. 57a§1 k.k. Postanowieniem z dnia 04.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku zastosował wobec podejrzanego Karola S. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 1 i 2 oraz § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzanym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, jak zeznania świadków i protokołu z wizji lokalnej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego podejrzanemu przestępstwa. Uznano, że podejrzanym przebywając na wolności mógłby wpływać bezprawnie na prowadzone w tej sprawie postępowanie, z uwagi na zagrożenie wymierzeniem surowej kary. Przyjęta bowiem na tym etapie postępowania kwalifikacja prawna zarzucanego podejrzanemu czynu z art. 158§3 k.k. stwarza realną podstawę orzeczenia wobec niego surowej kary pozbawienia wolności. Tym samym sąd uzasadnił występowanie przesłanek z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. oraz art. 258§ 2 k.p.k. podając, iż jedynie tymczasowe aresztowanie w należyty sposób

zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. uzasadniających odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 25.01.2013 r. sygn. VII Kz 83/13 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku z tą zmianą, iż z podstawy prawnej wyeliminował przepis art. 258§1 pkt. 1 k.p.k.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, jednakże sąd nie uzasadnił powołanej w sentencji przesłanki z art. 258§1 pkt. 1 k.p.k. Poza powyższym mankamentem postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

195/ Sprawa sygn. II Kp 4/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Piotrowi S. podejrzanemu o popełnienie XIII czynów z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. dotyczących tego, że w bliżej nieustalonym dniu w lutym 2009 r. w miejscowości W. pełniąc funkcje publiczną – Naczelnika Wydziału Infrastruktury w miejscowym Urzędzie Miejskim przyjmował korzyści majątkowe przy realizacji projektów inwestycyjnych w wysokości 10% ich wartości, przy czym z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu, oraz II czynów z art. 231§2 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Postanowieniem z dnia 07.01.2012 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Piotra S. na podstawie art. 249 k.p.k., art. 258§ 2 k.p.k. w zw. z art. 257§2 k.p.k. w zw. z art. 266§1i2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania, zastrzegając jednocześnie, że środek ten ulegnie zmianie w chwilą złożenia poręczenie majątkowego w kwocie 10.000 zł. w terminie do 15.01.2013 r. Sąd przyjął, iż wprawdzie podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody, w tym zeznania świadków i wyjaśnienia innej podejrzananej, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Uznano, że prawidłowo przyjęta kwalifikacja prawna zarzucanych podejrzanemu czynów z art. 228§3 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. stwarza realną podstawę orzeczenia wobec niego surowej kary pozbawienia wolności (grozi podejrzanemu orzeczenie kary pozbawienia wolności do 15 lat). Tym samym sąd uzasadnił występowanie przesłanki z art. 258§ 2 k.p.k. przyjmując, że zastosowane tymczasowego aresztowania w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie sąd zastrzegł, że środek ten ulegnie zmianie w

chwila złożenia poręczenie majątkowego w kwocie 10.000 zł. w terminie do 15.01.2013 r. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 25.01.2013 r. sygn. VII Kz 23/13 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku, z tą zmianą, iż podstawę prawną tego środka uzupełnił o przepis art. 258§1 pkt. 2 k.p.k.

Uznać należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, jednakże sąd powinien uzupełnić podstawy tymczasowego aresztowania o art. 258§1 pkt. 2 k.p.k., polegający na uzasadnionej obawie matactwa procesowego ze strony podejrzanego. Ponadto w uzasadnieniu orzeczenia sąd nie odniósł się do tego czy zachodzą wskazane w art. 259 k.p.k. przesłanki obligujące do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego. W dniu 08.01.2013 r. wpłacono na rzecz poręczenia majątkowego kwotę 10.000 zł. i podejrzany został zwolniony z aresztu śledczego. Poza powyższym postanowienie sądu zawiera obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

196/ Sprawa sygn. II Kp 71/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Januszowi P. podejrzanemu o to że w okresie od dnia 01.08.2012 r. do 07.03.2013 r. w miejscowości D. znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną Magdaleną P., tj. o czyn z art. 207§1 k.k. Postanowieniem z dnia 08.03.2013 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Janusza P. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 2k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej, domowników i krewnych podejrzanego) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego gróźb karalnych istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu. Jednakże sąd niezasadnie przyjął występowanie w tym przypadku przesłanki z art. 258§2k.p.k. zamiast opisanej z art. 258§3 k.p.k. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby wpływać w sposób bezprawny na zeznania pokrzywdzonych – domowników i tym samym uznał występowanie przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie nie można uznać za zasadne. Zastosowanie wobec podejrzanego środka zapobiegawczego z art. 275a§1

k.p.k. w postaci nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi połączonego z dozorem policyjnym, w sposób należyty zabezpieczyłoby prawidłowy tok postępowania w tej sprawie, jednakże sąd tego nie rozważył wbrew zasadzie z art. 257§ k.p.k. Postanowienie sądu nie zawiera wszystkich obligatoryjnych elementów tego orzeczenia, gdyż w jego uzasadnieniu sąd nie odniósł się, czy nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k.

197/ Sprawa sygn. II Kp 158/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Adamowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 05.07.2013 r. na trasie pomiędzy miejscowościami W. – K. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób że kierując ciągnikiem rolniczym marki Ursus z przyczepą w stanie nietrzeźwości o stężeniu powyżej 0,5 promila alkoholu we krwi, nie zachował szczególnej ostrożności w trakcie manewru podczas wykonywania robót drogowych polegających na wypełnianiu ubytków na drodze masą grysowo-smołową, w wyniku czego najechał kołem na sypiącego gryz Piotra L., który w następstwie doznanych obrażeń ciała zmarł, a następnie zbiegł z miejsca wypadku drogowego, tj. o czyn z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. Postanowieniem z dnia 08.07.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Adama W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 k.p.k. i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesiące od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadka, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego, wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, bowiem podejmował w tej sprawie próby mactwa procesowego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż zastosowanie tego środka na okres 2 miesiące zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. Po rozpoznaniu zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 19.07.2013 r. sygn. VII Kz 492/13 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu nie zawiera wszystkich elementów tego orzeczenia, gdyż sąd wbrew wskazanej w sentencji przesłance zastosowania tymczasowego aresztowania z art. 258§2 k.p.k. w uzasadnieniu nie przywołał

motywów tego rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu ponadto sąd nie odniósł się, czy nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k. Tymczasowe aresztowanie zastosowane wobec wymienionego podejrzanego zostało następnie uchylone postanowieniem prokuratora z dnia 30.08.2013 r. sygn. 2 Ds. 618/13.

198/ Sprawa sygn. II Kp 172/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Andrzejowi M. podejrzanemu o to, że I w okresie od dnia 01.04.2012 r. do 15.07.2013 r. w miejscowości W. znęcał się psychicznie nad swoją matką Jadwigą M., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., II że w dniu 15.07.2013 r. w miejscowości W. naruszył nietykalność cielesną policjanta Radosława B., podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 222§1 k.k. oraz III, że w dniu 15.07.2013 r. w miejscowości W. znieważył słowami wulgarnymi policjanta Radosława B., podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226§1 k.k. Postanowieniem z dnia 18.07.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Andrzeja M. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§1 pkt. 2 i § 3 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż pomimo tego, że podejrzany nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów to pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody (w tym zwłaszcza zeznania pokrzywdzonych) wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Zaznaczono, że z uwagi na wypowiedzianie przez podejrzanego gróźb karalnych istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu na szkodę pokrzywdzonej. Sąd podniósł, że przebywając w miejscu zamieszkania podejrzany mógłby wpływać w bezprawny sposób na zeznania pokrzywdzonej matki oraz siostry i tym samym odwołał się do występowania przesłanki z art. 258§1 pkt. 2 k.p.k. Ponadto podkreślono, iż podejrzany był już karany za czyn z art. 207§1 k.k. na szkodę matki, zaś zarzucanego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Podkreślono, że jedynie izolacyjny środek zapobiegawczy w należyty sposób zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany nie korzystał z pomocy obrońcy. W wyniku zażalenia podejrzanego postanowieniem z dnia 09.08.2013 r. sygn. VII Kz 534/13 SO w Olsztynie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera

obligatoryjne elementów tego orzeczenia. W uzasadnieniu postanowienia jednakże sąd nie odniósł się, czy nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k.

199/ Sprawa sygn. II Kp 184/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Dawidowi W. podejrzanemu o to, że w dniu 02.08.2013 r. na trasie K-63 w miejscowości B. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób że kierując samochodem osobowym marki Opel Astra podczas manewru wyprzedzania w miejscu niedozwolonym, nie dostosował prędkości jazdy do istniejących warunków drogowych i przemieścił się na lewą stronę jezdni i uderzył lewym bokiem pojazdu w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażerka Anna B. w następstwie doznanych obrażeń ciała zmarła, a pasażerka Katarzyna B. doznała obrażeń ciała naruszających czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, a następnie zbiegł z miejsca zdarzenia, tj. o czyn z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. Postanowieniem z dnia 05.08.2013 r. SR w Giżycku na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego Dawida W. na podstawie art. 249§1 k.p.k., art. 258§ 1 pkt. 2 k.p.k. i § 2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to także pozostałe zgromadzone w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego wskazują na wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Przyjęto, że pozostając na wolności podejrzany mógłby w bezprawny sposób wpływać na prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego. W uzasadnieniu sąd podniósł, iż zastosowanie tego środka na okres 3 miesięcy zabezpieczy prawidłowy tok prowadzonego postępowania. Jednocześnie sąd podniósł, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od izolacyjnego środka zapobiegawczego z art. 259 k.p.k. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzany korzystał z pomocy obrońcy. Sąd Okręgowy w Olsztynie po rozpoznaniu zażalenia obrońcy podejrzanego postanowieniem z dnia 23.08.2013 r. sygn. VII Kz 543/13 zmienił zaskarżone postanowienie SR w Giżycku, stosując wobec podejrzanego, w miejsce tymczasowego aresztowania zakaz upuszczania kraju.

Uwzględniając jednakże argumenty wskazane przez SR w Giżycku stwierdzić należy jednakże, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne i znajdowało oparcie w przywołanych przesłankach. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

200/ Sprawa sygn. II Kp 202/13 dotyczy postępowania prowadzonego przeciwko Sławomirowi K. podejrzanemu o popełnienie I czynu z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. oraz III czynów z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Postanowieniem z dnia 30.08.2013 r. SR w Giżycku na wniosek asesora Prokuratury zastosował wobec podejrzanego Mieczysława S. na podstawie art. 249§1 k.p.k. i art. 258 §2 k.p.k. tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy od zatrzymania. Sąd przyjął, iż choć na posiedzeniu podejrzanym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, to także pozostałe dowody zgromadzone w tej sprawie w postaci zeznań pokrzywdzonych i innych świadków, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanych podejrzanemu przestępstw. Podniesiono, że z uwagi na zagrożenie ustawowe czynów z art. 279§1 k.k. oraz wcześniejszą karalność związaną z ich popełnieniem w ramach powrotu do przestępstwa z art. 64§2 k.k., grozi podejrzanemu wymierzenie surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258§2 k.p.k. Ponadto przyjęto, że stosowany w tej sprawie dozór policyjny okazał się być środkiem niewystarczającym, gdyż po jego zastosowaniu podejrzanym dopuścić się miał kolejnej kradzieży mienia. W uzasadnieniu sąd podniósł także, iż brak jest okoliczności wymienionych w art. 259 k.p.k. nakazujących odstąpienie od tymczasowego aresztowania, zaś jedynie ten środek zapobiegawczy pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania. W toku postępowania *habeas corpus* podejrzanym nie korzystał z pomocy obrońcy oraz nie złożył zażalenia na postanowienie SR w Giżycku.

Stwierdzić należy, iż zastosowanie tymczasowego aresztowania w tej sprawie było zasadne, zaś zastosowane przesłanki właściwe. Postanowienie sądu zawiera wszystkie obligatoryjne elementy tego orzeczenia.

